

Nhờ Mẹ đến với Chúa

Số tháng 11/2015

the Saints
the Soul
Vietnam martyrs
& Divine
Mercy

muoichodoi.info,
tinthac.net
LƯU HÀNH NỘI BỘ

Mừng Kính Các Thánh 1-11

THƯ GỬI CÁC THÁNH

Kính thưa chư thánh,

Trong tình “hiệp thông giữa các thánh”, mà “các thánh” đây gồm tất cả những người mang danh Kitô hữu, kể còn sống cũng như kẻ đã qua đời, chứ không phải chỉ là những vị đã được Giáo Hội tuyên phong. Con xin kể cho chư vị nghe những câu chuyện thế gian đối xử với nhau khi còn sống và lúc qua đời nhé.

Trong một xóm nọ, có anh chàng “ba trợn” phá làng phá xóm, trộm cắp hút sách, đủ món ăn chơi, ai cũng ngán anh ta. Bữa kia anh đi nhậu về chạy xe ẩu tông vào xe khách, nhiều người bị thương, còn anh sau mấy ngày nằm cấp cứu thì qua đời. Nghe tin, mọi người thở phào nhẹ nhõm! Thế nhưng khi đến phúng điếu, dù nhà anh ta nghèo lắm, thay vì gởi

tiền chia sẻ, bà con trong xóm cũng cố mua cho được một vòng hoa tươi với hàng chữ “vô cùng thương tiếc”!

Còn nhiều chuyện tương tự như vậy nữa chư vị ạ. Những chuyện “cười ra nước mắt”. Trong một gia đình, khi cha mẹ còn sống, con cái bất hiếu, đối xử tệ bạc, chỉ mong cha mẹ qua đời để thừa hưởng gia tài. Trong một cộng đoàn, anh chị em tu sĩ sống thiếu tình bác ái, không quan tâm đến nhau, đố kỵ, ganh tị, chỉ muốn loại trừ nhau. Trong một giáo xứ, có những con chiên chống đối tìm mọi cách triệt hạ cha xứ... Đến khi những người bị đối xử tệ bạc, bị chống đối, bị loại trừ,

được Chúa gọi về, lúc đó những người sống cũng vẫn tổ chức tang lễ linh đình kèn trống sục sùi khóc lóc với vòng hoa “vô cùng thương tiếc”.

Chư vị có thấy buồn cười không ? Lúc sống đối xử với nhau không ra gì, chẳng muốn nhìn mặt nhau. Ấy thế mà khi người ta nằm xuống, vòng hoa lại ghi chữ “vô cùng thương tiếc”. Có thương đâu mà tiếc? Tiếc cái nỗi gì? Không thương thật làm sao xúc động mà khóc được, cho nên phải thuê kèn trống âm ỉ tỉ tê rên rỉ làm lỗi xóm mạt ngủ. Thậm chí thuê cả đám khóc mướn đến chảy dùm cho những giọt nước mắt cá sấu nữa! Hóa ra những vòng hoa phúng điếu, kèn trống cờ quạt, chỉ mang tính nghi lễ, tính hình thức mà thôi, chẳng nói lên được điều gì chân thật trong đám tang. Những vòng hoa (có đám tang của một ông cô ở miền tây tổng kết được 417 vòng hoa!), liền trương đó nếu “quy thành thóc” cũng

cứu đói được biết bao gia đình nghèo không có cơm ăn, hay giúp cho bao nhiêu em mồ côi thất học có điều kiện đến trường. Sao không có cái nhìn thực tế để có những hành động bác ái thiết thực như vậy nhỉ ? Có lẽ đó mới là lời cầu nguyện đẹp nhất và có ý nghĩa nhất dành cho người vừa nằm xuống. Chư vị có đồng ý với con điều này không?

Lúc nằm xuống là cõi đời này, chư vị có cần con cháu mình tổ chức linh đình tốn kém như vậy không? Thậm chí sau đám tang còn mang nợ nữa. Chư vị có thể “mỉm cười nơi chín suối” khi người thân của mình đổ ra cả trăm triệu vòng hoa phúng điếu cho người chết, trong khi còn biết bao người đang sống dờ chết dờ vì nghèo đói bệnh tật không ?

Mầu nhiệm “các thánh cùng thông công” là sự hiệp thông giữa 3 thành phần : chư vị là những người đã chiến thắng đang hưởng hạnh phúc thiên đàng, những

người qua đời còn đang được thanh luyện nơi luyện ngục, và chúng con những người còn đang chiến đấu tại trần thế.

Trong mọi thánh lễ, chúng con cũng đều hiệp thông với triều thần thiên quốc, với các thánh, với những anh chị em tín hữu còn sống cũng như đã qua đời. Do đó làm gì có “linh hồn mồ côi” không được ai nhớ đến, mà cũng chẳng cần thiết phải rao tụng tên linh hồn xin lễ hôm đó. Tấm lòng của mình, ý nguyện của mình, Chúa biết mà, phải không chư vị ? Tội nghiệp nhiều linh mục bị mất vốn vì quên đọc hoặc sót tên linh hồn người nhà xin lễ hôm đó. Linh mục cũng là con người nên có thể quên, nhưng Chúa thông biết mọi sự. Chúa đâu có quên, đâu có lộn đâu mà sợ!

Con nói điều này chư vị thấy đúng không nhé. Không phải chỉ có các vị đã được Giáo Hội tôn phong và ghi trong sổ các thánh mới là

thánh, còn những người khác thì không. Bởi vì, trong Nước Chúa không chỉ có những vị thánh được tôn phong, vì như sách Khải Huyền mô tả : “Tôi thấy một đoàn người thật đông không tài nào đếm nổi, thuộc mọi dân, mọi chi tộc, mọi nước và mọi ngôn ngữ” (Kh 7,9). Trong đó, tổ tiên ông bà cha mẹ bạn hữu chúng con đã qua đời cũng là “thánh”, bởi vì họ cũng thuộc về Chúa Kitô, dù rằng còn đang được thanh luyện. Và chúng con những người đang sống trên trần gian, mặc dầu còn đang phải chiến đấu và còn mang tội trong mình, nhưng cũng được gọi là “thánh”, vì thuộc về Chúa Kitô. Con thấy đặc tính này có ngay từ đầu trong ý thức của các Kitô hữu tiên khởi (Cv 9,13.32.41; Rm 8,27; 1 Cr 6,1)

Thưa chư vị,

Con vẫn luôn thắc mắc. Trong Kinh Tin Kính, chúng con tuyên xưng “Giáo Hội Công Giáo thánh thiện”. Nhưng trong thực tế con thấy

làm sao Giáo Hội thánh thiện được khi gồm toàn những phạm nhân, những con người tội lỗi, cho dù là giáo dân, tu sĩ, linh mục, giám mục, hồng y, và ngay cả Giáo Hoàng đi nữa. Khi phóng viên hỏi thẳng Đức Giáo Hoàng Phanxicô rằng: "Jorge Mario Bergoglio là ai?" Ngài gật đầu và trả lời rằng: "Tôi là một tội nhân. Đó là một định nghĩa chính xác nhất. Nó không phải là một lời nói bóng gió, một thứ văn chương. Tôi là một tội nhân, nhưng tôi tin vào tình thương vô biên và nhẫn nại của Đức Giêsu Kitô". ĐTC chia sẻ kinh nghiệm của mình : "Qua giòng thời gian tôi đã học được nhiều điều. Chúa gia tăng sự hiểu biết trong vấn đề quản trị qua các lỗi lầm và tội lỗi của tôi".

Ồ, thưa chư thánh, con xin lỗi, nếu tất cả đều là tội nhân, như thế thì làm sao Giáo Hội có thể là thánh thiện được ?

Tạ ơn Chúa đã cho con tìm được lời giải thích

thỏa đáng. Trong buổi tiếp kiến chung sáng thứ tư 02-10-2013 với hơn 50 ngàn tín hữu hành hương về Rôma, ĐTC Phanxicô đã cho con hiểu rõ Giáo Hội thánh thiện theo nghĩa nào, và ơn gọi nên thánh của tất cả các tín hữu chúng con ra sao.

“Giáo Hội là thánh thiện vì xuất phát từ Thiên Chúa là Đấng Thánh. Chúa trung tín với Giáo Hội và không bỏ mặc Giáo Hội cho quyền lực của sự chết và sự ác (Mt 16,18). Giáo Hội là thánh thiện vì Chúa Giêsu Kitô, Đấng Thánh của Thiên Chúa (Mc 1,24) kết hiệp với Giáo Hội một cách không thể tách rời (Mt 28,20). Giáo Hội là thánh vì được Chúa Thánh Linh hướng dẫn. Ngài thanh tẩy, biến đổi, canh tân Giáo Hội. Giáo Hội thánh thiện không phải vì công trạng của chúng ta, nhưng vì Thiên Chúa làm cho Giáo Hội nên thánh. Đó là hoa trái của Thánh Linh và các hồng ân của Chúa. Không phải chúng ta làm cho Giáo Hội thánh

thiện, nhưng là Thiên Chúa, là Chúa Thánh Linh, trong tình thương, Ngài làm cho Giáo Hội thánh thiện.”

Thế là quá rõ khi ĐTC cho thấy chúng con ở trong Giáo Hội gồm những con người tội lỗi nhưng được kêu gọi để cho mình được Thiên Chúa biến đổi, canh tân và thánh hóa. Do đó không phải tự bản thân hay công lao của chúng con làm cho Giáo Hội thánh thiện, mà chính là nhờ công lao của Chúa Giêsu chết trên Thánh Giá. Chúng con chẳng có gì để mà vinh vang kể công kể lênh với Thiên Chúa cũng như với anh em, chẳng có gì đáng để được kể lễ công đức khi nằm xuống với vòng hoa liễn trướng kèn trống linh đình.

Thế nhưng thưa chư vị, bản thân con là một kẻ tội lỗi khốn nạn, làm sao con có thể là thành phần của Giáo Hội thánh thiện được? Giáo Hội có đón nhận con không? Con có bị loại trừ không?

ĐTC đã cho con câu trả lời hết sức có lý có tình :

“Chúa muốn chúng ta là thành phần của một Giáo Hội biết mở rộng vòng tay đón nhận mọi người. Giáo Hội không phải là căn nhà của vài người, nhưng là nhà của mọi người, trong đó tất cả đều có thể được đổi mới, biến đổi, thánh hóa bằng tình yêu Chúa, người mạnh nhất cũng như người yếu nhất, người tội lỗi, dửng dưng, người cảm thấy thất vọng và lạc loài. Giáo Hội trao tặng tất cả mọi người cơ hội tiến bước trên con đường thánh thiện, là con đường của tín hữu Kitô. Giáo Hội làm cho chúng ta gặp gỡ Chúa Giêsu Kitô trong các bí tích, nhất là trong bí tích Giải Tội và Thánh Thể. Giáo Hội thông truyền cho chúng ta Lời Chúa, làm cho chúng ta sống trong tình bác ái, trong tình thương của Thiên Chúa đối với mọi người.”

Thưa chư thánh,

Con thấy an tâm rồi, dù con có lỗi lầm nặng nề, bị

anh em khinh bỉ kết án loại trừ, bị mọi người cười chê thì vẫn còn có lòng thương xót của Chúa chờ che con như chính ĐTC đã xác tín rằng Thiên Chúa ở nơi “hết mọi cuộc sống của con người”. Thiên Chúa ở nơi “cuộc sống của hết mọi người”. Cho dù đời sống của một người nào đó có trở thành thảm họa, cho dù nó có bị hủy hoại bởi các thử trụ lạc, nghiện hút hoặc bất cứ sự gì khác - Thiên Chúa vẫn ở nơi cuộc sống của con người này. Chúng ta cần phải cố gắng tìm kiếm Thiên Chúa nơi “hết mọi cuộc sống của con người”. Cho dù cuộc sống của một người nào đó là một mảnh đất đầy gai góc và cỏ lùng chẳng nữa, thì bao giờ cũng vẫn còn một chỗ nào đó cho hạt giống tốt có thể mọc lên".

Sau đó ĐTC mời gọi chúng con tự hỏi lòng mình là chúng con có để cho mình được thánh hóa không. Chúng con có phải là một Giáo Hội mở rộng vòng tay

đón nhận những người tội lỗi hay là một Giáo Hội khép kín vào mình. Chúng con có phải là một Giáo Hội trong đó người ta sống tình thương của Thiên Chúa, trong đó có sự quan tâm đối với tha nhân, trong đó mọi người cầu nguyện cho nhau không.

Con thật thấy xấu hổ khi câu trả lời từ chính lòng con đều là những câu phủ định. Chính con đã làm méo mó hoen mờ khuôn mặt thánh thiện của giáo hội rồi ngồi đó than trách giáo hội không...thánh! Chính con không sống thánh mà cứ đòi hỏi người khác phải thánh, nghĩa là sao?

Theo ĐTC, nếu con cho rằng Giáo Hội chỉ là của những người tinh tuyền, thánh thiện còn những người khác cần phải gạt bỏ thì đó là một sự rối đạo. Tuy Giáo Hội là thánh thiện, nhưng không khước từ mà đón nhận người tội lỗi. Giáo Hội kêu gọi chúng con hãy để cho lòng xót thương của Chúa áp ủ. Chúa không phải là một quan

án không biết thương xót nhưng luôn trao tặng cho chúng con cơ hội để gặp gỡ Chúa và tiến bước về sự thánh thiện.

Lạ thật chứ vị ạ. Chúa của con là như thế, nhưng con của Chúa lại khác xa. Con thấy mình “còn xa Nước Thiên Chúa” lắm lắm. Con chẳng giống Chúa tí nào. Con xét đoán và kết án anh em thay vì bênh vực che chở. Con thẳng tay loại trừ anh em không thương tiếc thay vì cho anh em “cơ hội”. Con cản trở chặn mọi ngã đường tiến thân của anh em thay vì để anh em tiến bước. Con tự “phong thánh” cho mình khi lấy mình là chuẩn mực và bắt ép anh em cũng phải sống theo “tiêu chuẩn thánh thiện chủ quan” của con. Không nghĩ, không sống giống con là...không thánh thiện gì cả!

Chư vị ở trên thiên đàng cũng đâu phải đúc khuôn giống hệt nhau. Mỗi thánh một vẻ. Mỗi thánh có đặc sủng, có một quá khứ, trời trang về một nhân đức và

lãnh nhận một sứ vụ riêng. Đâu ai giống ai, mặc dầu đều là thánh!

Chính ĐTC cũng khẳng định: “Trong các mối liên hệ toàn cầu chẳng những cần phải biết nhau hơn, mà còn cần phải nhận biết những gì Thần Linh gieo nơi ai khác như là một tặng ân cho chúng ta nữa... Chúng ta cần phải tiến bước với những khác biệt của chúng ta: không còn cách nào khác để trở nên một. Đó là đường lối của Chúa Giêsu... Can thiệp vào đời sống thiêng liêng của người khác là không thể... Mỗi người chúng ta có ý tưởng của mình đối với những gì liên quan đến điều thiện và điều ác, và chúng ta phải chọn làm theo điều thiện và chống lại điều ác theo quan niệm của mình.”

Khi còn sống trên dương thế, chư vị cũng có những khác biệt, mỗi vị được mời gọi làm ngôn sứ và sống theo đặc sủng của mình. Ai được Chúa ban đặc sủng và sống ngôn sứ mà không gặp

thử thách, không bị bách hại, có khi bởi chính người trong nhà mình.

Thánh Gioan Vianney được Chúa ban cho đặc ân thấu suốt các linh hồn, giảng dạy, làm phép lạ, nhưng cũng chịu nhiều đau khổ do ma quỷ quấy phá : “Cha đã chịu đau khổ trong 5 năm trời. Cha bị vu khống, bị chống đối, bị nhục mạ. Cha đã vác thánh giá! Cha vác hàu như hơn cả sức cha có thể vác!”

Thánh nữ Faustina được Chúa chọn làm tông đồ của Lòng Thương Xót, thường được xuất thân, được Chúa hiện ra nhưng đã phải chịu rất nhiều đau khổ vì các bề trên và chị em hiểu lầm kinh nghiệm thăng tiến trên đường thiêng liêng của chị. Suốt một thời gian dài, người ta coi chị như kẻ bị quỷ ám, trông rất thê lương, đến các bề trên cũng phải đề phòng, “không thể nào Thiên Chúa lại thông hiệp với các thụ tạo của Người như vậy được. Đây chị, tôi cảm thấy sợ hãi cho chị. Không biết đây là

loại ảo tưởng nào”. Chính Faustina cũng hồ nghi và hỏi Chúa : “Lạy Chúa Giêsu, con sợ Chúa quá. Liệu Chúa có phải là một dạng hồn ma hay không ?” Mẹ bề trên Michael nói với Faustina : “Đây chị, trên đường đi của chị, những đau khổ trời lên từ lòng đất. Tôi nhìn chị như một nạn nhân bị đóng đinh. Nhưng tôi thấy Chúa Giêsu có nhúng tay trong vụ này. Chị hãy trung thành với Người.” (NK, 149)

Ngày hôm nay, con cũng nghe ĐTC nói: “Một người tu sĩ không bao giờ được bỏ qua tính chất ngôn sứ. Điều ấy không có nghĩa là chống lại yếu tố phẩm trật của Giáo Hội, mặc dù phân hành ngôn sứ và cơ cấu phẩm trật không trùng hợp với nhau... Là thành phần ngôn sứ đôi khi bao hàm việc gây sóng gió. Tôi không biết phải nói thế nào... Việc ngôn sứ gây ra tiếng vang động, náo động, có người nói là 'một thứ ào ạt'. Thế nhưng trong thực tế, đặc sủng của

thành phần tu sĩ giống như men: việc ngôn sứ là những gì loan báo tinh thần của Phúc Âm".

Con thấy việc loan báo Tin Mừng ngày nay hiệu quả nhất là thực hành lòng thương xót, là chữa lành. Điều mà Giáo Hội cần nhất ngày nay, theo ĐTC, đó là "khả năng chữa lành các vết thương và sưởi ấm lòng tín hữu. Tôi coi Giáo Hội như là một bệnh viện lưu động sau trận chiến. Thật là vô bổ khi hỏi một người bị thương trầm trọng xem họ có bị cao mỡ và về độ đường trong máu của họ hay chẳng! Bạn cần phải chữa lành cho các vết thương của họ. Sau đó chúng ta mới nói đến bất cứ một cái gì khác...

"Đôi khi Giáo Hội khóa mình vào những điều nhỏ mọn, vào những qui luật tỉ mỉ. Điều quan trọng nhất đó là lời loan báo tiên khởi: Chúa Giêsu Kitô đã cứu bạn. Các thừa tác viên của Giáo Hội trên hết cần phải là các thừa tác viên của lòng xót

thương... Trong việc thi hành thừa tác mục vụ, chúng ta cần phải hỗ trợ con người và chữa lành thương tích cho họ...

"Tôi mơ tưởng đến một Giáo Hội như là một bà mẹ và là một mục tử. Các thừa tác viên của Giáo Hội cần phải biết xót thương. Các thừa tác viên của Phúc Âm cần phải là người có thể sưởi ấm lòng người. Dân Chúa muốn các vị mục tử chứ không phải hàng giáo sĩ tác hành như thành phần quan lại hay các viên chức chính quyền. Đặc biệt là các vị giám mục cần phải nhẫn nại nâng đỡ những phong trào của Thiên Chúa nơi thành phần dân của các vị, nhờ đó không ai bị loại trừ...

"Chúng ta cần loan báo Phúc Âm ở mọi hang cùng ngõ hẻm, rao giảng tin mừng Nước Trời và chữa lành hết mọi thứ bệnh nạn và thương tích, thậm chí bằng cả việc rao giảng của chúng ta."

ĐTC còn nhấn mạnh mỗi Kitô hữu được mời gọi nên thánh (Hiển chế Lumen Gentium, 39-42). Tuy nhiên sự thánh thiện trước hết không hề tại ở điểm chúng con làm được những việc “ngoại thường”, “xuất thần”, nhưng là tín thác hoàn toàn vào Chúa, để cho Chúa hành động, đó là cuộc gặp gỡ giữa sự yếu đuối của con người với sức mạnh của ơn thánh Chúa.

Thưa chư vị,

Con nhớ có vị thánh kia có nói : “Ông kia bà nọ nên thánh được. Tại sao tôi không làm được?” Khi khăn dòng, lúc chịu chức linh mục, con cũng quyết tâm giống vị thánh kia lắm. Thế nhưng theo giòng thời gian, quyết tâm nên thánh cứ bị bào mòn bởi những thử thách, cám dỗ. Khổ nỗi con muốn làm “thánh sống” mà con lại không “sống thánh”. Con giảng về đức khó nghèo thì dễ, nhưng con lại khó mà...sống nghèo. Con nói về tình yêu thương thì hay lắm,

nhưng con lại yêu thương có điều kiện và chọn lựa. Con chia sẻ về hiệp nhất rất trôi chảy, nhưng con lại hay kéo bè kéo cánh gây chia rẽ. Con suy niệm về bao dung tha thứ không ai bằng, nhưng về mặt thù vật thành kiến đố kỵ ganh tỵ cũng chẳng ai bằng con!

Đến đây con lại nghe lời ĐTC nhắc nhở trong dịp viếng thăm Assisi nhân Lễ Thánh Phanxicô Khó Khăn 4/10/2013 : “Giá trị thực sự trong đời sống không phải là giàu sang, không phải là sức mạnh của vũ khí, của vinh quang trần thế, mà là ở lòng khiêm tốn, ở tình xót thương, ở việc tha thứ”.

Trong cuộc gặp gỡ diễn ra tại phòng gọi là “cởi bỏ”, nơi thánh Phanxicô đã cởi bỏ y phục trả lại cho thân phụ để sống theo lý tưởng thanh bần. ĐTC nhắc nhở con hãy cởi bỏ những thứ phù phiếm trần tục :

"Thật là xấu hổ khi một Kitô hữu, một Kitô hữu thực sự, một linh mục, một

nữ tu, một giám mục, một Hồng Y, hay một Giáo Hoàng lại theo đuổi con đường trần tục, là một con đường giết người. Tinh thần thế gian chỉ dẫn đến chỗ chết! Nó giết chết linh hồn người ta! Nó giết chết con người! Nó giết chết Giáo Hội!

“Ngày nay Giáo Hội phải cởi bỏ một nguy hiểm rất trầm trọng đe dọa mỗi người trong Giáo Hội, đó là tinh thần thế gian. Kitô hữu không thể sống với tinh thần của thế gian. Tinh thần này đưa chúng ta đến chỗ háo danh, quyền lực, hà hiếp, kiêu ngạo. Đó là một thứ ngẫu tượng chứ không phải là Thiên Chúa, và tội thờ ngẫu tượng là tội nặng nhất! Tất cả chúng ta đều phải cởi bỏ tinh thần thế tục, vì nó trái ngược với tinh thần các Mối Phúc, và đối kháng với tinh thần của Chúa Giêsu.”

Quả thật là như thế. Càng nhiều tuổi đời, càng cao tuổi tu, con càng thấy mình bị “nhiễm mùi trần tục”

quá nhiều. Tưởng rằng đi tu là thoát tục, là “sống giữa thế gian nhưng không thuộc về thế gian”. Nhưng qua cách sống, cách ứng xử của con với anh em, đặt mình trước mặt Chúa, con thấy nó còn tệ hơn cả người thế gian nữa!

Muốn làm thánh mà con “ngại khó, sợ khổ, ngại gió, e mù sương”. Con chỉ muốn làm “thánh thót”. “Thánh” đặt trên ngai để cho người ta cúi mình phủ phục tung hô cờ quạt kèn trống. “Thánh” ngồi ngất ngưỡng trên cao chỉ tay năm ngón, đến để “được phục vụ” chứ không phải “đi phục vụ”. “Thánh” chỉ muốn có hào quang trên đầu sáng chói mà né tránh thập giá và mào gai. ĐTC nói “làm như thế, chúng ta sẽ trở thành những Kitô hữu của tiệm bánh ngọt, như những chiếc bánh ngọt thật đẹp, nhưng không phải là Kitô hữu đích thực.”

Thưa chư vị,

Có bạn nói với con :
“Nếu làm thánh mà chỉ đi làm công tác bác ái xã hội

cứu giúp người nghèo thì tôi làm được, nhưng khó nhất là phải tha thứ cho kẻ thù ghét mình, phải sống chung với những người không ưa không thích mình, phải hòa hợp với những người trái tính trái nết với mình. Khó quá! Chỉ có thánh mới làm được thôi!”

Con chưa biết nói lại thế nào thì trong cuộc viếng thăm Vương cung thánh đường thánh nữ Clara, ĐTC nhắc nhở các đan sĩ cách sống nhân bản xuất phát từ việc nhận biết Chúa Giêsu :

"Khi chị em bước vào cuộc hành trình suy niệm về Chúa Giêsu Kitô, cầu nguyện và sám hối với Ngài, lòng nhân bản của chị em phải phát triển. Nữ tu dòng kín được mời gọi là con người với lòng nhân bản tuyệt vời. Một tấm lòng nhân bản như Giáo Hội Mẹ chúng ta. Làm thế nào để một nữ tu thể hiện lòng nhân bản của mình ? Thông qua niềm vui, và ngày càng hân hoan hơn nữa! Tôi thật buồn khi nhìn thấy các nữ tu với khuôn mặt buồn

rười rượi. Họ có thể mỉm cười, nhưng đó là một nụ cười giả tạo như những nụ cười của một tiếp viên hàng không. Không! Chị em hãy cho thấy nụ cười hân hoan đến từ niềm vui nội tâm."

Tiếp đến ĐTC kêu gọi các nữ tu hãy chăm sóc cho đời sống cộng đoàn, bắt chấp những thách đố ngày nay : "Hãy tha thứ, hãy cho thấy sự kiên nhẫn. Thật không phải dễ dàng sống trong một cộng đoàn...Hãy nâng niu tình bạn và tình yêu mến nhau. Một tu viện không phải là một luyện ngục, nó phải là một gia đình."

Bây giờ con hiểu rồi. Trước khi làm thánh thì hãy làm người cho đúng nghĩa của một con người, như lời chúc tết của một thi sĩ nào đó : “Chúc cho hết tất cả mọi người, Vua quan sĩ thứ người trong nước, Ăn ở sao cho ra cái giống người!”

Làm người sống tử tế trong cõi đời ô trọc này như bông sen ở giữa bùn mà không hôi tanh mùi bùn. Dù

tu hay không tu cũng phải có được cái “chân tu” này. Hãy sống và cư xử với nhau như những con người và hơn thế nữa là như những người con cái của Thiên Chúa, đó là con đang “sống thánh giữa đời”, đúng thế không?

Kính xin chư vị cùng đưa con tội lỗi này, hiệp với ý nguyện cầu của vị Cha Chung của Giáo Hội Công Giáo :

"Xin cho Giáo Hội trở thành một "Giáo Hội cầu nguyện và sám hối", "giải thoát khỏi sự thờ ngẫu tượng của hiện tại" cùng với những chủ chăn "thoát vòng kìm tỏa của sự ù lì lười biếng, tinh thần nhỏ nhen đê tiện, chủ bại", giải thoát khỏi "buồn thảm, mất kiên nhẫn, xơ cứng" nhưng "hội nhập" và tràn đầy "lòng xót thương". Như thế chúng ta sẽ tìm thấy niềm vui của một Giáo hội phục vụ, khiêm tốn và trong tình huynh đệ..."

Và “Hôm nay, chúng ta xin ơn Chúa cho tất cả mọi

Kitô hữu. Chớ gì Chúa ban cho tất cả chúng ta lòng can đảm để tước lột bản thân chúng ta, không phải chỉ những gì nhỏ mọn mà tinh thần thể tục là thứ phong hủy, là thứ ung thư của xã hội chúng ta! Nó là thứ ung thư đối với mặc khải của Thiên Chúa. Tinh thần thể tục là kẻ thù của Chúa Giêsu! Tôi xin Chúa ơn tước lột chúng ta khỏi tinh thần thể tục này".

“Chúng ta đừng mất hy vọng nơi sự thánh thiện. Tất cả chúng ta hãy tiến theo con đường này. Chúng ta có muốn nên thánh không? Chúa đang đón chờ chúng ta với vòng tay rộng mở. Chúa đợi chờ để tháp tùng chúng ta trên con đường thánh thiện! Chúng ta hãy sống đức tin trong vui mừng. Hãy để cho Chúa yêu thương chúng ta.. Trong kinh nguyện, chúng ta hãy cầu xin Chúa ban ơn này cho chúng ta và cho tha nhân nữa..."

Góc Đời Sống Dân Hiền - Cầu Cho Các Linh Hồn 2-11

CHO NHỮNG NGƯỜI NẪM XUỐNG

*"Cuối cuộc đời,
chúng ta chỉ còn lại Tình Yêu và Lòng Thương Xót"*
(Thánh Faustina)

Trong đời sống mỗi người chúng ta, không ai có thể chu toàn lòng kính mến đối với những bậc ông bà cha mẹ, hoặc vuông tròn sự yêu thương hòa đồng giữa anh chị em ruột thịt trong nhà, và bà con thân thuộc lối xóm được. Cho dù nếu có, thì trong thánh các linh hồn này, Hội Thánh cũng nhắc nhở chúng ta làm mới lại những yêu thương ấy đối với những người đã khuất, để từ đó làm mới lại mối dây liên lạc yêu thương, tương kính với những người đang sống. Những người mà chúng ta gặp gỡ hàng ngày.

Nếu đạo hiểu của người sống đối với người chết chỉ là đi viếng nghĩa trang, chỉ là tu sửa lại những nấm mồ cao thấp, chỉ là tổ chức đám ma đông người đi đưa, nhiều cha đồng tế, những đám giỗ linh đình náo nhiệt thì thực sự những cái đó,

nó mong manh hời hợt biết bao! Vì sau những buổi lễ lạc linh đình đó, hoặc ngay cả lúc những nghi thức ấy đang diễn ra, thì những xác người chết vô tri cứng lạnh nằm trong áo quan, hay tằm tòi trong những nấm mồ sâu dưới lòng đất, những người ấy có nhận được gì không? Còn linh hồn của những vị ấy, nếu vui thỏa được bằng những nghi thức nghèo nàn trần tục kia, thì thử hỏi cõi thiên đàng cao sang, hoặc chốn thăm sâu địa ngục, còn có nghĩa gì đối với chúng ta, những kẻ tin vào Chúa Kitô hôm nay?

Một đám cưới sang trọng tiêu tốn hết ba triệu rưỡi đô la để chỉ tồn tại không quá 15 năm là đám cưới của công nương Diana và hoàng tử Charles. Một chiếc nhẫn trị giá đến 205 ngàn đô la để chỉ ngự trị trên bàn tay quý phái của Diana không quá năm tiếng đồng hồ là chiếc nhẫn mà nhà triệu phú Dodi Fayer đã tặng cho công nương trong đêm định mệnh. Tai nạn bất ngờ xảy ra. Diana đi về thế giới bên kia. Không mang theo được đồng đô la nào. Chiếc nhẫn kim cương đắt giá cũng được tháo ra trao lại cho gia đình Spencer.

Nằm trong quan tài, Diana với đôi tay không nhẫn cưới và cũng chẳng có nhẫn kim cương. Điều kỳ lạ là trên đôi tay ấy người ta có thấy một cổ tràng hạt do Mẹ Têrêsa trao tặng trong một lần tiếp xúc.

Khi người chết nằm xuống rồi, thì linh hồn người ấy đi vào một cõi khác, một cõi vô cùng bí nhiệm, một cõi mà không một ai ở trần gian này biết được nó ở đâu? Không biết nó sinh hoạt thế nào? Việc đi viếng nghĩa trang, việc sửa sang phần mộ là việc tốt. Không phải tốt cho người đã chết, mà là tốt cho người đang sống là chúng ta. Để từ cái nghĩa trang mà chúng ta thấy đó, từ cái nấm mồ mà chúng ta đang sửa sang tô quét đó, từ những hũ đựng hài cốt mà chúng ta ngắm nhìn đó, chúng ta thấy được cái kiếp sống vắn vỏi của con người. Và để cho chúng ta, những người đang nhớn nhơ vui sống, thấy rằng

cái đích điểm mà tất cả mọi người ở trần gian này sẽ phải đến gặp nhau là chỗ này đây: ba tấc đất sâu, và một nắm mộ cô đơn lạnh lẽo. Để trong tháng các linh hồn này, mỗi con người dù là Đức Giáo Hoàng hay vua chúa, linh mục hay giáo dân, bề trên hay bề dưới, đại gia hay ăn mày, dù giàu sang của chìm của nổi hay nghèo nàn mạt rệp, dù danh vọng chức tước đạo đời đầy mình hay chỉ là tên vô danh tiểu tốt... tất cả cùng có dịp hồi tâm lại.

Những nắm mồ, những hũ đựng hài cốt nhắc nhở ta đừng bám víu, bám chặt lấy những cái bong bênh trôi nổi nay còn mai mất của thế gian, như tiền của, danh vọng, chức quyền. Mỗi người hãy coi sự sống vĩnh cửu vô cùng vô tận mới là cùng đích của cuộc đời. Cuộc sống mà dù muốn hay không, mọi người đều phải đi vào cõi đó, “một cõi đi về”! Cuộc sống thật ấy chỉ bắt đầu từ cõi đó, với hai bàn tay trắng và một thân xác trần truồng ai cũng như ai. Thánh Phaolô quả quyết: “Quả vậy, chúng ta đã không mang gì vào trần gian, thì cũng chẳng mang gì ra được. Vậy nếu có cơm ăn, áo mặc, ta hãy lấy thế làm đủ. Còn những kẻ muốn làm giàu, thì sa chước cám dỗ, sa vào cạm bẫy và nhiều ước muốn ngu xuẩn độc hại; đó là những thứ làm cho con người đắm chìm trong cảnh huỷ diệt tiêu vong. Thật thế, cội rễ sinh ra mọi điều ác là lòng ham muốn tiền bạc, vì buông theo lòng ham muốn đó, nhiều người đã lạc xa đức tin và chuốc lấy bao nỗi đớn đau xâu xé” (1Tm 6,7-10). Đã có một thời nhà tỉ phú George Soros than thở: “Tôi không biết mình đang giàu hay đang nghèo; đang làm chủ số phận hay nô lệ cho thành công. Bởi vì để thành công tôi phải làm việc như một con chó. Để giàu có tôi phải chịu cảnh bất an liên tục.” Nhưng rồi sau những công việc từ thiện bác ái, George đã tươi cười chia sẻ: “Chỉ từ khi biết yêu thương, đời tôi mới bắt đầu ném được mùi hạnh phúc và sung túc thật sự.”

Sống và chết là hai ngã vô cùng cách biệt. Người sống không thể liên lạc với người chết bằng bát cơm quả trứng, hay bằng nén nhang khói tỏa nghi ngút, hoặc ngay cả bằng những bài kinh nỉ non thăm thiết dài lê thê, mà người đọc cứ lặp đi lặp lại trong những giờ kinh giờ buồn chán.

Chúng ta những người đang sống chỉ liên lạc được với những người hôm nay đang ở cõi đời đời, nơi một con người thôi. Con người ấy đang nắm trong tay tất cả thời gian, không gian, tất cả vận mạng kẻ sống cũng như người chết. Con người đó là Đức Giêsu Kitô Chúa chúng ta, Đấng Giàu Lòng Thương Xót. Chỉ nơi Đức Giêsu Kitô, Đấng cầm chìa khóa sự chết, mọi người mới hiểu được ý nghĩa của cuộc sống tạm bợ mau qua hôm nay, và bí nhiệm của cuộc sống vĩnh cửu ngày mai. Chỉ nơi thập giá cứu chuộc của Chúa chúng ta, nơi trái tim yêu thương của Thiên Chúa mở ra, mọi người có mặt ở trần gian, từ Adam cho đến người cuối cùng trên trái đất này, mới thấy được rằng sự chết từng là cái án khủng khiếp cho hết mọi người, thì hôm nay lại là nguồn an ủi vô biên cho những kẻ tin vào Đức Giêsu Kitô, vì xác tín rằng nắm mồ không phải là chung cuộc cho tất cả những ai tin vào Ngài.

Vì Đức Giêsu Kitô đã phục sinh. Ngài đã đặt sự chết dưới bệ chân của Ngài, thì những ai đang sống trong sự sống của Đức Giêsu hôm nay là những kẻ sẽ không phải chết bao giờ nữa. “Ai ăn thịt Ta và uống máu Ta thì có sự sống đời đời, và Ta sẽ cho kẻ ấy sống lại trong ngày sau hết.” Chính Đức Giêsu Kitô đã bảo đảm với những kẻ yêu mến Ngài như vậy.

Chỉ những gì liên kết trong một thân mình thì mới thông hiệp được với nhau. Bàn tay phải muốn cảm thông nỗi đau của bàn tay trái thì hai bàn tay đó cần phải dính liền vào trong một thân thể. Cũng vậy, người tín hữu còn sống muốn hiệp thông với người tín hữu đã chết, thì cả hai đều phải là chi thể của một thân mình – thân mình Đức Giêsu Kitô. Khi Ngài

thương xót những người đang sống ở trần gian bị lao đao dẫn vật bởi tội lỗi và muôn ngàn thứ đau khổ, thì cùng một lúc lòng thương xót ấy lan ra khắp thân mình Ngài, thấm vào kẻ sống thì cũng thấm vào người chết đang là chi thể của Ngài. Lúc ấy hai người ở hai thế giới cách biệt muôn ngàn trùng mới hiệp thông được với nhau, mới biết thương nhau, và khi thương nhau thì ngày đêm mới tha thiết nhớ cầu nguyện cho những người đã nằm xuống.

Những người dù là có đạo, mà trong cuộc sống hôm nay, không tin nhận Lòng Chúa Thương Xót, không có lòng thương xót anh em mình, thì đừng hòng nói là thương xót các linh hồn nơi luyện tội, vì nơi bản thân họ không có lòng trắc ẩn với những người đau khổ đang sống quanh họ, thì làm sao mà họ có được khả năng hiệp thông với kẻ đã chết, hiện đang ở cõi thiêng liêng vô hình?

Bởi thế trong ngày lễ cầu cho các linh hồn, Hội Thánh đòi buộc những ai muốn lãnh ơn đại xá, phải xưng tội rước lễ và cầu nguyện theo ý Đức Giáo Hoàng, nghĩa là người đó phải ở trong Đức Giêsu Kitô và ở trong Hội Thánh của Ngài. Có đủ điều kiện ấy, thì người đó đã trở thành chi thể trong thân mình màu nhiệm của Đức Giêsu Kitô và lời cầu nguyện của họ cho những người đã khuất mới có giá trị.

Chúng ta là những Kitô hữu, và hơn nữa chúng ta còn là những người bạn thân thiết của trái tim Đức Giêsu Kitô, nên chúng ta không được nghĩ rằng tôi cứ lo kiếm sao cho có nhiều tiền rồi ngày giỗ ngày tết, tôi rải tiền ra xin lễ cho nhiều để ông bà cha mẹ anh em tôi mau được lên thiên đàng. Rồi ngày giỗ đầu, giỗ mãn tang, tôi mời nhiều cha đến làm lễ đồng tế, thiệp mời gửi khắp nơi, sau lễ ăn uống giỗ chạp linh đình để lấy tiếng với thiên hạ, chứ chẳng hiểu để gì với người đã khuất. Ngoài ra tôi muốn sống sao thì sống, tôi không quan tâm gì đến ai, chẳng xót thương ai. Nếu nghĩ và làm như vậy là

xúc phạm đến Lòng Thương Xót của Chúa, bởi vì coi rẻ tình thương của Đức Giêsu Kitô. Nếu như ta không có khả năng xin lỗi, hay có ai bỏ quên ông bà cha mẹ, thì chính Chúa sẽ bù đắp tất cả bằng lòng thương xót vô biên của Chúa.

Trong tháng các linh hồn, mỗi người hãy tha thiết nài xin Đức Giêsu làm cho tâm hồn chúng ta được say mê yêu mến Trái Tim Chúa Đầy Lòng Thương Xót. Xin Ngài làm cho trái tim chúng ta trở nên mềm dịu để mở ra đón nhận tình yêu lạ lùng ấy. Lúc ấy con người chúng ta sẽ đổi mới không phải hời hợt bên ngoài như thay một màu áo, đổi một đôi giày, sửa lại nắm mồ, mà thay đổi từ sâu thẳm bên trong tâm hồn bằng sức mạnh của Thánh Thần. Lúc ấy một sinh khí mới của lòng thương xót sẽ bùng lên, chúng ta sẽ luôn sống hiệp thông được với những người đã khuất và liên kết trong tình huynh đệ với những người đang sống, bởi vì chúng ta đầy Thần Khí Đức Giêsu Kitô.

Lạy Đức Giêsu Kitô, xin Chúa cho chúng con nhận biết mình là những tạo vật có cuộc sống mong manh nay còn mai mất, để chúng con biết luôn luôn cậy nhờ vào sức mạnh của quyền năng và Lòng Thương Xót Chúa trong đời sống hàng ngày của chúng con. Xin cho chúng con được hiệp thông với những người đã qua đi bằng cách biết yêu thương những người đang sống với chúng con trong đời sống hôm nay, và chính nhờ tình yêu Chúa trong chúng con mà biết yêu mến những người đã ra đi trước. Chúng con yêu mến các linh hồn ấy bằng lời cầu nguyện, bằng Thánh lễ và bằng mọi việc thực hành lòng thương xót hằng ngày trong sự kết hợp với Chúa chứ không phải trong bản chất yếu đuối của chúng con. Amen

Lm. Giuse Trần Đình Long

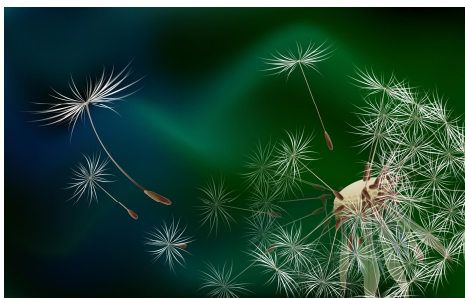
Thư gửi Satan

KẺ THÙ SỐ MỘT CỦA LÒNG THƯƠNG XÓT

Anh Satan,

Thú thật tôi cũng cảm thấy bối rối không biết xưng hô thế nào khi viết cho anh lá

thư này. Gọi là “mày-tao” thì khó nghe quá; gọi là “ta-mi” thì trịch thượng quá. Tôi chẳng biết anh thuộc giới nào, chỉ biết dân gian gọi những người gian ác là “đồ quỷ sứ”; những người chuyên làm khổ người khác là “đồ quỷ ám”; những người đàn bà dữ dằn làm chuyện suy đồi bị gán là “quỷ cái”; những đứa con ngỗ nghịch bị mắng là “thằng quỷ”; rồi thì “đen như quỷ”; “xấu như quỷ”; có khi còn... “đông như quỷ” nữa ! Tóm lại những gì xấu xí nhất, tồi tệ nhất, gian ác nhất thì đó thuộc về Satan. Như thế làm sao tôi dám xưng “tôi-anh”, làm bạn với anh được? Mà tôi cũng không bao giờ “thỏa hiệp” trong cái gọi là “liên minh ma quỷ” để được anh “nuông tay” hay dễ dãi với tôi đâu. Bóng tối và ánh sáng không thể đứng chung trong một chiến tuyến phải không anh? Thế nhưng từ giờ cho đến khi Chúa đặt mọi kẻ thù dưới chân, Chúa vẫn cho phép anh hoạt động để thử luyện con người, cho nên bây giờ vẫn còn “tranh tối tranh sáng”, anh vẫn còn tìm mọi cách len lỏi vào giữa con cái ánh sáng để lôi kéo họ về phía anh. Trong lá thư này tôi muốn “vạch mặt chỉ

tên” cho mọi người thấy “bộ mặt thật” của anh khi đối chiếu bóng tối trong anh với ánh sáng thật nơi Đức Kitô, Đấng đã chiến thắng sự dữ, chiến thắng Satan, kẻ thù của Lòng Thương Xót.

• “Người ta sống không nguyên bởi bánh...”

Tôi biết anh rất tỉnh ranh khi đưa ra chiêu bài “có thực mới vực được đạo” và người ta đã lọt lưới của anh nên thường dựa vào câu này để chạy theo chủ nghĩa duy thực. Phải lo cho cái bụng trước rồi mới nghĩ đến chuyện kinh kệ lễ lạy, không có tiền thì làm được cái gì? Thế là người ta lao vào kiếm tiền, mua sắm trả góp. Làm bao nhiêu sắm sửa hết bấy nhiêu. Làm ngày không đủ tranh thủ làm đêm, làm thêm ngày nghỉ, đi làm về mệt lăn ra ngủ, còn giờ đâu mà đi lễ chúa nhật, giờ đâu mà đọc kinh cầu nguyện, sức đâu mà tham gia hoạt động công giáo tiến hành... Người ta cứ khát lần khi nào đời sống vật chất đầy đủ sẽ lo đời sống tâm linh. Nhưng thực tế có thực rồi có vực được đạo không ? Bằng chứng là ở những nước văn minh tiến bộ, đầy đủ của cải vật chất nhưng các nhà thờ càng ngày càng vắng, có nơi phải đóng cửa. Số giáo dân không tăng. Ôn gọi cũng không còn nữa. Đời sống vật chất càng cao thì đời sống đạo càng đi xuống. Chiêu này của anh thành công rồi đó!

Anh còn tỉnh ranh hơn khi cho xây thật nhiều tụ điểm vui chơi giải trí, ca nhạc, cửa hàng ăn uống, nhảy nhót, có tiền mặc sức tiêu pha, đủ món ăn chơi, kiểu nào cũng có... Người ta chỉ lo hưởng thụ thỏa mãn nhu cầu vật chất không còn chăm chút đời sống tâm linh nữa, anh chẳng cần cấm đạo, người ta cũng tự động bỏ đạo rồi.

Chúa nói “Không ai có thể làm tôi hai chủ, vì hoặc sẽ ghét chủ này mà yêu chủ kia, hoặc sẽ gắn bó với chủ này mà yêu chủ nọ. Anh em không thể vừa làm tôi Thiên Chúa vừa làm tôi Tiền Của được” (Mt 6,24). Thế

mà người ta đâu có nghe. Anh dụ người ta rằng “có tiền mua tiên cũng được”. Anh cứ cho người ta ảo tưởng “tiền là Tiên là Phật” rồi người ta chạy theo tiền mà bỏ Phật bỏ Tiên. Thậm chí ngày nay họ ví von : “ông Tiền, ông Bụt, ông Tiên. Ba ông chụm lại ông Tiên cao hơn”!

Satan, tôi không bị hoả mù bởi chiêu này của anh đâu. Này nhé, chỉ những người bị đồng tiền của anh làm mờ mắt cho nên mới không nhận ra rằng :

*Tiền mua được thuốc men,
đâu có mua được sức khoẻ.*

*Tiền mua được bằng cấp,
đâu có mua được kiến thức.*

*Tiền mua được tình dục,
đâu có mua được tình yêu.*

*Tiền làm được việc đạo đức,
đâu có làm nên lòng đạo đức.*

*Tiền xây được đền thờ vật chất,
đâu có xây được đền thờ tâm hồn.*

*Tiền mua được chiếc áo dòng,
đâu có làm nên thầy tu chân chính.*

*Tiền mua được sách kinh,
đâu có làm nên kinh nguyện.*

*Tiền mua được chức tước địa vị,
đâu có mua được nước Thiên Đàng.*

*Tiền mua được bức tượng Lòng Thương Xót, đâu
làm cho người ta có lòng thương xót!*

Cũng may mà Chúa chưa cho anh thấy rằng cây đinh đóng vào gỗ càng bị đóng mạnh bao nhiêu càng chắc bấy nhiêu. Đạo cũng thế, càng cấm đoán càng chắc niềm tin. Máu tử đạo sinh Đạo mà, anh không biết sao? Anh sợ Đạo phát triển nên tìm mọi cách để cấm đoán, ngăn cản. Xin giấy phép xây nhà thờ nhà xứ nhà dòng rất khó. Xin tổ chức lễ lạy rước sách hội họp cũng không dễ.

Anh lầm rồi, không có đền thờ vật chất nguy nga thì chúng tôi lo trau dồi đền thờ tâm hồn. Chúng tôi họp nhau trong những lán tranh nhà bạt để cầu nguyện âm thầm mà sốt sắng. Không cho phép tổ chức hình thức bên ngoài thì chúng tôi càng đi sâu vào đời sống nội tâm. Anh không thấy khi người ta mạnh khoẻ ăn nên làm ra, cuộc sống tự do dư đầy có mấy người nghĩ đến Chúa, chợt khi đổ bệnh nằm liệt, làm ăn thất bại thua lỗ, bị mọi người bỏ rơi, không còn bầu vịu vào ai được nữa, lúc đó họ mới tỉnh ngộ mà quay về với Chúa đó sao ?

Đạo không phát triển bề nổi sẽ đi vào chiều sâu, sẽ trở về nguồn với Lời Chúa như ngôi nhà xây trên đá chắc vững vàng, anh có làm cách nào cũng chẳng phá nổi, đúng như Chúa nói “quỷ địa ngục cũng không phá được.” (Lc 16,18).

Anh cám dỗ tôi bằng cách tạo mọi điều kiện dễ dàng cho tôi xây cất. Thế là tôi lao vào kiếm tiền làm nhà thờ, làm nhà dòng. Mỗi Chúa nhật tôi vất vả đi hết nhà thờ này đến nhà thờ khác, từ trong nước ra hải ngoại. Cả năm trời không có thì giờ ở nhà chăm sóc con chiên. Đến khi tôi làm được cái “chuông chiên” khang trang thì trong chuồng không còn con chiên nào nữa. Đàn chiên bơ vơ không người chăn đã tản mát đi các nơi khác hết rồi. Họ như “rắn mất đầu” hoặc có đầu cũng như không ! Đền thờ tâm hồn của các con chiên bị tôi bỏ rơi đã trở thành hoang phế. Anh đứng vỗ tay cười hả hê.

Anh cám dỗ tôi bằng cách cho tổ chức lễ hội liên hoan tung bừng, rước sách kèn trống ngập trời đi ngênh ngang ngoài đường phố mà chẳng cần phép tắc gì cả. Riết rồi đạo chúng tôi chỉ còn hình thức, lễ hội tốn kém, dân phải đóng góp nặng nề sẽ chán chường bỏ cuộc. Người ngoại đạo thấy chúng tôi rước sách kèn trống rầm rộ ồn ào, lấn chiếm lòng lề đường, cản trở giao thông sẽ có ác cảm không muốn theo đạo chúng tôi nữa.

Anh cảm dỗ cho người trẻ đi tu càng nhiều càng tốt, không hạn chế số người, cũng chẳng cần điều kiện gì cả, vì đó là nấc thang danh vọng, là con đường tiến thân đồi dồi. Họ sa chước cám dỗ khi anh dụ họ cố gắng “nín thở qua sông”, ráng chịu đựng trong thời gian thử luyện, đợi đến khi ra trường, khẩn trợn, chịu chức rồi sẽ “giương dù lên”. Lúc đó họ sẽ tranh hơn tranh thua với nhau, tranh dành ngôi thứ, so kè và loại trừ nhau. Kết quả là những người gọi là “dâng mình cho Chúa” chỉ có số lượng mà không có chất lượng, chỉ là những kẻ chặn thuê chứ không phải là người chặn chiến đích thực. Những người lãnh đạo tinh thần mà như thế thì anh chẳng cần cảm, đạo cũng tan.

Anh không đánh mà thắng, bất chiến tự nhiên thành, Satan ạ! Anh quỷ quyết thật! Nhưng anh đừng mừng vội.

Anh cảm dỗ tôi thì được chứ anh đâu thắng nổi Chúa của tôi. “Bấy giờ Đức Giêsu được Thần Khí dẫn vào hoang địa để chịu ma quỷ cám dỗ. Người ăn chay ròng rã bốn mươi đêm ngày, và sau đó, Người thấy đói. Khi ấy tên cám dỗ đến gần Người và nói : “Nếu ông là Con Thiên Chúa, thì truyền cho những hòn đá này hoá bánh đi!” Nhưng Người đáp : “Đã có lời chép rằng : Người ta sống không chỉ nhờ cơm bánh, nhưng còn nhờ mọi lời miệng Thiên Chúa phán ra.” (Mt 4, 1-4)

Anh cảm dỗ người ta rằng nhiều tiền lắm của là có phúc. Chúa của tôi nói “Phúc cho anh em là những kẻ nghèo khó, vì Nước Trời là của anh em.” (Lc 6,20). Anh thúc dục người ta làm giàu bằng bất cứ cách nào vì người nghèo luôn bị mọi người rẻ rúng coi thường, người giàu đi đâu cũng được ưu tiên, trọng vọng. Chúa Giêsu cảnh báo chúng tôi : “Những người có của thì khó vào Nước Thiên Chúa biết bao...Con lạc đà chui qua lỗ kim còn dễ hơn người giàu vào Nước Thiên Chúa.” (Mc 10, 23.25)

Đức Giáo Hoàng Phanxicô của chúng tôi bây giờ cũng theo sát chân Thầy Giêsu khi bày tỏ khao khát ấy với giới báo chí ngày 16-03-2013 tại hội trường Phaolô VI : “Tôi mong muốn biết bao một Giáo Hội nghèo...” Giáo hội không chỉ là giáo hội của người nghèo mà người nghèo chính là giáo hội, và người đứng đầu trong giáo hội đã thực sự sống nghèo ngay trước khi làm Giáo Hoàng.

Không tin anh cứ đọc cuốn tiểu sử đầu tiên của Đức Giáo Hoàng Phanxicô với tựa đề : “Phanxicô, vị Giáo Hoàng của người nghèo” dày 200 trang, của nhà báo Andrea Tornielli, đã phát hành tại Pháp ngày 12-04-2013. Bà chị của Giáo Hoàng cho biết : “Ở nhà, chúng tôi không vứt một thứ gì. Mẹ chúng tôi gom đồ cũ để sửa lại cho chúng tôi. Bà vá những chiếc áo sơ mi, những chiếc quần cũ cho chúng tôi mặc. Có thể từ đó mà em tôi, cũng như tôi, có được thói quen cực kỳ đạm bạc...” Tác giả viết về sự đơn sơ khó nghèo của ĐGH Phanxicô : “Đức Bergoglio tiếp tục trú ngụ tại giáo xứ, đích thân thăm viếng các linh mục đau yếu, ở lại nhiều giờ với các ngài bên giường bệnh trong bệnh viện. Lúc đầu, ngài từ chối sống trong toà tổng giám mục sang trọng ở Olivos mà ngụ trong một căn hộ nhỏ hơn. Sau đó ngài chịu đến ở trong một phòng ngủ khiêm tốn trong toà nhà. Ngài vẫn thích nấu ăn cho khách của mình và không thấy ngại ngần khi rửa chén bát. Ngài tiếp tục di chuyển bằng xe buýt hay bằng tàu điện ngầm. Các cư dân của thủ đô quen thấy và quen gặp ngài như thế. Ngài ăn mặc đơn sơ...” Và tác giả kết luận : “Tất cả rồi sẽ phải làm quen với phong cách của một vị giáo hoàng thích đi xe buýt chung với các hồng y hơn là sử dụng chiếc xe công cụ bề thế. Phong cách của một Giám Mục của Roma, mặc cho nhiệm vụ mới của mình, vẫn muốn thay đổi càng ít cách sống và cách làm chứng cho Tin Mừng của mình. Vì thế

mà một số tráng lệ và một số nghi thức của triều đình giáo hoàng bỗng chốc xem ra như thuộc về một thời đại đã qua...”

Satan ơi, với Đức Giáo Hoàng này thì anh thua chắc rồi. Chiêu bài “có thực mới vực được đạo” của anh bị phá sản rồi nhé. Người đứng đầu giáo hội mà mong muốn một giáo hội nghèo, không chỉ mong muốn mà thực sự sống nghèo như vậy thì những người trong giáo hội, đàn chiên do ngài chăm sóc làm sao mà dám sống giàu có sa hoa ngược với Tin Mừng, ngược với người chủ chăn của mình được, đúng không anh ?

• “Người phải bái lạy Đức Chúa là Thiên Chúa của người...”

Satan, anh lì thật đấy. Thua keo này anh bày keo khác. “Sau đó, quỷ lại đem Người lên một ngọn núi rất cao, và chỉ cho Người thấy tất cả các nước thế gian và vinh hoa lợi lộc của các nước ấy, và bảo rằng : “Tôi sẽ cho ông tất cả những thứ đó, nếu ông sấp mình bái lạy tôi.” Đức Giêsu liền nói : “Satan kia, xéo đi! Vì đã có lời chép rằng : Người phải bái lạy Đức Chúa là Thiên Chúa của người, và phải thờ phượng một mình Ngài mà thôi.” (Mt 4, 8-10).

Đây thật là một “lời đề nghị khiếm nhã” và anh bị Chúa của tôi tổng cổ đi như đã nói với Phêrô “Satan, lui lại đằng sau Thầy ! Anh cản lối Thầy” (Mt 16,19). Ai đời anh dám đề nghị Chúa cả trời đất sấp mình thờ lạy anh chỉ để đổi lấy vinh hoa lợi lộc các nước thế gian. Anh không biết tất cả thế gian này đều thuộc về Chúa, và cả vũ trụ này là do Chúa tạo thành hay sao mà dám đề nghị như thế ?

Nói thật với anh, tuy lời đề nghị ấy có vẻ khiếm nhã nhưng nó hấp dẫn thật đấy, phải nhận là rất hấp dẫn. Anh đã đánh trúng tim đen của chúng tôi. Danh Lợi Thù

là những bữa bồi anh đem đi đánh đấu thắng đó. Ai mà không hám danh. Ai mà không ham lợi. Ai mà không có cái Tôi to đùng! Người ta sẵn sàng tìm mọi cách, dùng mọi phương tiện để đạt được cái “bả” vinh hoa phú quý danh vọng do trần gian ban tặng. Người ta bán rẻ lương tâm, bán đứng anh em để đạt được nấc thang danh vọng, và bán cả lời thề hứa của mình để thoả mãn thú tính khi không còn làm chủ được mình nữa. Họ quên mất lời thánh Phaolô căn dặn “phải tự đề phòng kéo chính mình cũng bị cám dỗ...” (Gl 6,1) và “những kẻ muốn làm giàu thì sa chước cám dỗ và nhiều ước muốn ngu xuẩn độc hại; đó chính là những thứ làm cho con người chìm đắm trong cảnh huỷ diệt tiêu vong. Thật thế, cội rễ sinh ra mọi điều ác là lòng ham muốn tiền bạc, vì buông theo lòng ham muốn đó, nhiều người đã lạc xa đức tin và chước lấy bao nỗi đớn đau xâu xé.” (1Tm 6,9-10).

“Lời đề nghị khiêm nhã” của anh đánh trúng vào máu hão danh nơi con người. Chúa nói “Khi làm việc lành phúc đức, anh em phải coi chừng, chớ có phô trương cho thiên hạ thấy. Bằng không, anh em sẽ chẳng được Cha của anh em, Đấng ngự trên trời ban thưởng. Vậy khi bố thí, đừng có khua chiêng đánh trống như bọn đạo đức giả thường biểu diễn trong hội đường và ngoài phố xá, cốt để người ta khen. Thầy bảo thật anh em, chúng đã được phân thưởng rồi. Còn anh, khi bố thí, đừng cho tay trái biết việc tay phải làm để việc anh bố thí được kín đáo. ..” (Mt 6,1-4).

Tôi cũng nghe lời Chúa “không cho tay trái biết”, nhưng muốn cho cả làng nước biết, vì anh cám dỗ tôi rằng “Tội gì mà mặc áo gấm đi đêm ? Nếu không rao tên lên, không khắc tên vào bia đá, không có bằng khen... thì ai biết mình là ân nhân, ai mời mình đi dự lễ hội, ai đón tiếp mình, ai dành chỗ ưu tiên cho mình...Hoặc giả không rao tên, không có chế độ ưu đãi thì đâu có ai chịu

đóng góp. Mình phải đánh vào thị hiếu của người dân chứ, nếu cứ như anh thì có vào rừng mà ở ?”

Của đáng tội, cái gì xấu xa người ta cũng đổ cho anh. Vẫn biết việc của anh là cám dỗ lôi kéo người ta phạm tội, nhưng người ta không chịu tình thức, như lời thánh Phêrô căn dặn : “Anh em hãy sống tiết độ và tỉnh thức, vì ma quỷ, thù địch của anh em, như sư tử gầm thét, rảo quanh tìm mồi cắn xé. Anh em hãy đứng vững trong đức tin mà chống cự.” (1 Pr 5,8-9a), họ cứ vô tư phạm tội rồi đổ vấy lên cho anh, đổ lỗi do “cơ chế”, do “hoàn cảnh”, do “thời thế”, do “ma đưa lối quỷ dẫn đường” !

• Satan, Kẻ Thù của Lòng Thương Xót

Anh hù dọa người ta rằng Thiên Chúa là Đấng Chí Công sẽ trừng phạt những kẻ có tội, sẽ ném vào hoả ngục tất cả những ai lỗi nghĩa cùng Chúa. Ai không tuân giữ giới răn sẽ bị thả vào nơi khóc lóc nghiền răng, bị lửa hoả ngục thiêu đốt đời đời. Tội nhân không có hy vọng được tha thứ, có quay đầu trở lại cũng vô ích. “Thiên Chúa là tình yêu” (1 Ga 4,4.14) được anh giới thiệu như một “ông kẻ” không hề mảy may xúc động khi hối nhân kêu cầu xin tha thứ. Một Thiên Chúa không làm gì khác hơn là như công an chỉ rình chờ con người sai lỗi để làm biên bản phạt vạ và trừng trị đích đáng. Rốt cuộc người tay lỡ nhúng chàm chẳng sao mà tẩy rửa được. Anh không cho kẻ phạm tội bất cứ cơ hội nào để chuộc lại lỗi lầm của mình. Anh thẳng tay loại trừ họ. Tội nghiệp Thiên Chúa của chúng tôi bị anh bóp méo cách trắng trợn và thâm độc.

Trong khi Chúa của tôi là đấng “muôn ngàn đời vẫn trọn tình thương” (Tv 135,1), vẫn luôn “hiền lành và khiêm nhường” (Mt 11,29), là “bạn bè với những quân thu thuế và tội lỗi” (Lc 15,1) và đến “để tìm và cứu chữa những gì đã mất.” (Lc 19,10).

Chúa không bao giờ loại trừ ai, cho dù người đó có tội lỗi đến thế nào chẳng nữa. Anh thấy hai tên trộm cùng chịu đóng đinh với Chúa trên thập giá không. Đã là trộm thì có tên nào lành? Vì là người lành thì chẳng ai đi ăn trộm để bị kết án tử hình như thế. Anh đã tóm được tên trộm bên trái vì hắn nghe lời dụ dỗ của anh mà nhục mạ và thách đố Chúa : “Ông không phải là Đấng Kitô sao? Hãy tự cứu mình đi, và cứu cả chúng tôi với !” (Lc 23,39b). Thế nhưng anh bị sống mất người bên phải khi anh ta nhìn nhận tội lỗi của mình “chúng ta chịu như thế này là đích đáng vì xứng với việc đã làm...” rồi anh ta van xin lòng thương xót của Chúa : “Ông Giêsu ơi, khi ông vào Nước của ông, xin nhớ đến tôi !” Rõ ràng lòng thương xót thắng hận thù, anh bị thua vào phút bù giờ khi Chúa nói với anh ta : “Tôi bảo thật anh, hôm nay, anh sẽ được ở với tôi trên Thiên Đàng.” (Lc 23,41-43).

Anh cảm dỗ tôi khi nói rằng : “Tội gì mà xót thương ai ? Mình xót thương người khác rồi ai xót thương mình ?” Lòng xót thương là một thứ hàng xa xỉ hiếm có trên trần gian này rồi. Trong một xã hội người ta mà trái tim đã bị xơ cứng, thái độ sống “vô cảm” trở thành bình thường, thì những người xót thương người khác chỉ thiệt vào thân, và anh dẫn chứng trong thực tế những người “Thật thà thì thua thiệt. Lươn lẹo lại lên lương”.

Tôi đã sa chước cám dỗ của anh khi về hòa với anh mà kết án và loại trừ anh em mình, khi không chịu tha thứ cho anh em, khi không cho anh em một con đường sống, khi không thực thi lời Thánh Phaolô “Anh em hãy có lòng thương cảm, nhân hậu, khiêm nhu, hiền lành và nhẫn nại. Hãy chịu đựng và tha thứ cho nhau, nếu trong anh em người này có điều phải trách móc người kia. Chúa đã tha thứ cho anh em, thì anh em cũng vậy, anh em phải tha thứ cho nhau. Trên hết mọi đức tính, anh em

phải có lòng bác ái : đó là mối giây liên kết tuyệt hảo.”
(Cl 3, 12-14).

Tôi cũng sẽ “sập bẫy” của anh khi không chịu nổi những khó khăn thử thách, rồi nghe anh xúi bẩy làm càn chỉ để thoả mãn chút tự ái cá nhân, “tội gì mà nhịn ? “nhịn là nhục”, “làm cho họ biết mặt” “cóc càn”, rồi vội vàng quyết định chia tay, li dị, xuất tu, bỏ Dòng, nổi loạn... những việc làm do anh xúi bẩy chẳng có chút xót thương nào trong đó.

Satan ơi, anh là “kẻ thù số một của Lòng Thương Xót Chúa” như Chúa đã nói cho Faustina biết “Con hãy biết rằng Satan căm ghét con; nó căm hờn mọi linh hồn, nhưng đặc biệt căm thù con, bởi vì con đã giật khỏi quyền thống trị của nó quá nhiều linh hồn. “ (NK, 412). Anh rất ghét những ai đi rao giảng về đề tài này, anh tìm mọi cách cản phá công việc mà chính Chúa Giêsu nói với Faustina : "Con hãy công bố cho toàn thể giới về lòng nhân lành khôn cùng của Cha. Con đừng chán ngại vì những khó khăn con sẽ gặp phải khi rao truyền Lòng Thương Xót của Cha. Những khó khăn này sẽ làm cho con đau khổ nhưng hết sức cần thiết cho việc nên thánh của con và là bằng chứng cho thấy công việc này là của Cha." (NK,1142).

"... Con hãy nói với linh mục của Cha rằng các tội nhân cứng lòng cũng sẽ hối cải khi nghe rao giảng về Lòng Thương Xót của Cha, và linh mục nào rao giảng về Lòng Thương Xót của Cha sẽ được ân thưởng một thần lực kỳ diệu; Cha sẽ xức dầu những lời của các ngài và đánh động tâm hồn những ai nghe lời các ngài rao giảng." (NK,1521).

“Cha ước mong các linh mục hãy rao giảng về lòng thương xót khôn lường của Cha cho các tội nhân. Đừng để họ sợ hãi không dám đến gần bên Cha. Những ngọn lửa xót thương đang bùng cháy trong Cha, kêu gào

đòi được phân phát. Cha muốn trào đổ cho các linh hồn này...” (NK,50)

Satan biết như thế nên anh cảm dỗ người ta đừng đại gì mà tin vào lòng thương xót Chúa, đó chỉ là trò mị dân, mê tín...Cho nên Giêsu nói với Faustina: "Trái Tim Cha sâu muộn vì ngay các linh hồn ưu tuyển cũng không hiểu biết về lòng Lòng Thương Xót hải hà của Cha. Tình thân ái giữa họ với Cha dù sao cũng bị đầu độc vì sự nghi ngờ của họ. Ôi, điều ấy đã thương Thánh Tâm Cha đau đớn biết bao! Con hãy nhớ lại cuộc Thương Khó của Cha, và nếu không tin những lời của Cha, ít ra con cũng hãy tin vào các thương tích của Cha." (NK,379). Chúa than thở với chị : “Sự hoài nghi của các linh hồn đang xé nát lòng Cha. Sự hoài nghi của một linh hồn ưu tuyển còn làm Cha đau đớn hơn nữa; mặc dù Cha dành cho họ một tình yêu vô tận, nhưng họ vẫn không tín thác vào Cha. Thậm chí cái chết của Cha vẫn không đủ đối với họ. Khốn cho linh hồn nào lạm dụng những ân sủng này.” (NK,50b).

Anh tuyên truyền láo khoét để không ai tin, anh hù dọa để không ai dám đi loan truyền lòng thương xót Chúa nữa, nhưng Chúa đã hứa chắc rằng : "Linh hồn nào truyền bá việc tôn kính Lòng Thương Xót Cha, Cha sẽ bảo bọc họ suốt cả cuộc đời như người mẹ dịu hiền đối với đứa con nhỏ, và đến giờ lâm tử của họ, Cha sẽ không là thâm phán, nhưng là Đấng Cứu Chuộc đầy lân tuất với họ..." (NK,1075).

Satan này, Đức Thánh Cha Phanxicô là kẻ thù số một của anh đây vì Lòng Thương Xót là chủ đề đặc biệt của ngài trong những bài giảng và suy niệm. Anh làm được gì ngài không?

Chắc anh đã nghe Đức Thánh Cha nói với hơn 100.000 tín hữu và du khách hành hương tụ tập tại quảng

trường thánh Phêrô để Chúa Nhật lòng Thương Xót Chúa
10-04-2013.

“Hãy luôn luôn tín thác nơi lòng thương xót Chúa và đừng sợ hãi là kitô hữu và sống như kitô hữu...Bình an thực sự, bình an sâu thẳm đến từ kinh nghiệm lòng xót thương của Thiên Chúa...” Và Đức Thánh Cha mời gọi chúng tôi phải có lòng can đảm ra đi loan báo Chúa Kitô Phục Sinh, Đấng đã trao ban bình an, tình yêu thương cùng sự tha thứ của Ngài với máu và với lòng thương xót của Ngài.

Trong buổi Triều Yết Chung tại Quảng trường Thánh Phêrô, hôm thứ tư mừng 10 tháng 4 năm 2013, Đức Giáo hoàng Phanxicô đã nhắn nhủ chúng tôi mỗi ngày phải để cho Đức Kitô biến đổi mình thành hình ảnh của Người, nghĩa là cố gắng sống như những Kitô hữu ngay cả khi thấy những giới hạn và yếu điểm của mình. Chỉ qua việc hành xử như con cái Thiên Chúa, không nản lòng vì những sa ngã và tội lỗi của mình, cảm thấy được Ngài yêu thương, mà cuộc đời của chúng tôi được đổi mới, được sinh động hóa bởi sự thanh thản và niềm vui.

Chúa nhật thứ IV Phục Sinh, Chúa nhật Chúa Chiên lành và cũng là Ngày Thế giới cầu cho ơn gọi lần thứ 50, trong thánh lễ phong chức linh mục cho 10 thầy phó tế tại Vương cung thánh đường Thánh Phêrô, Đức Thánh Cha nhấn mạnh tầm quan trọng của sứ vụ linh mục : “Các con đừng bao giờ mệt mỏi tỏ lòng xót thương, đừng xấu hổ khi phải ân cần với người cao tuổi. Hãy phân phát cho mọi người Lời Chúa mà chính các con đã vui mừng nhận lãnh... hãy luôn ghi nhớ mẫu gương của Người Mục tử Nhân lành, Người đến không phải để được phục vụ nhưng để phục vụ, đến tìm kiếm và cứu chữa những gì đã hư mất. Các con là mục tử, chứ không phải là công chức. Là người trung gian, chứ không phải người môi giới”.

Satan ơi, tôi biết trong những lúc đau khổ, bệnh tật, bị nghi ngờ, hiểu lầm, bị kết án oan trái, bị anh em loại trừ, làm ăn thất bại, thất nghiệp, thất tình... là thời cơ thuận lợi nhất để anh ra tay đẩy kẻ sa cơ thất thế đến bờ vực thẳm, muốn nổi loạn vì bất mãn, muốn buông xuôi tất cả, co cụm mình lại không còn tin vào ai, rồi đi đến chỗ tuyệt vọng, không còn tin vào lòng thương xót của Thiên Chúa nữa.

Thánh nữ Faustina theo lệnh của Chúa đã viết trong cuốn “Nhật Ký Lòng Thương Xót Chúa Nơi Linh Hồn Tôi” những kinh nghiệm đó : “Vực thẳm khôn nạn của tôi lúc nào cũng hiện ra trước mắt. Mỗi lần vào nhà nguyện để làm việc thiêng liêng, tôi lại trải qua những cực hình và những cám dỗ ghê rợn hơn nữa... tôi cảm thấy ghét cay ghét đắng các bí tích, và như thể chẳng được lợi ích gì từ đó cả... Đường như tôi sẽ chết giữa những thống khổ này. Nhưng đối với tôi, tư tưởng khủng khiếp nhất là định ninh rằng mình đã bị Thiên Chúa loại bỏ. Thế rồi những tư tưởng khác ập đến với tôi : tại sao phải cố gắng đắc thủ các nhân đức và làm những việc lành ? Tại sao phải hành xác và huỷ mình ? Khẩn dòng, cầu nguyện, hy sinh và bỏ mình được ích gì ? Tại sao lúc nào cũng phải hy sinh bản thân ? Được ích gì nếu như tôi bị Thiên Chúa loại bỏ ?” (NK,77)

Trong đau khổ và thử thách, Faustina không bị Satan kéo về phe, chị nói với Chúa : “Lạy Chúa Giêsu của con, chỉ mình Chúa biết những bách hại con đang chịu chỉ vì trung tín với Chúa và tuân theo những lệnh truyền của Chúa...cuộc đời con sẽ là một cuộc chiến triền miên, ngày càng khốc liệt hơn...Những hiểu lầm thật quá kinh hoàng; nhiều khi, nếu không nhờ Thánh Thể, chắc con không đủ can đảm dấn bước trên đường Chúa đã vạch sẵn cho con.” (NK,91)

Faustina thấy rõ âm mưu thâm độc của anh, “Satan luôn lợi dụng những giờ phút như thế; những tư tưởng chán chường bắt đầu nổi lên-đây là phần thưởng cho người về sự trung thành và thực tâm của người đầy. Làm sao có thể chân thành trong khi lại bị hiểu lầm như thế ? Lạy Chúa Giêsu, con không thể tiếp tục được nữa. Tôi lại ngã gục xuống đất dưới sức nặng, toát đầm mồ hôi, và nỗi sợ hãi bắt đầu lẩn lút. Trong lòng, tôi không còn một ai để nương tựa. Đột nhiên tôi nghe được một tiếng nói trong linh hồn : “Đừng sợ. Cha ở với con!” và một ánh sáng soi chiếu tâm trí tôi, tôi đã hiểu rằng không nên đầu hàng trước những phiền sầu như thế. Tôi được đầy tràn sức mạnh và ra khỏi phòng với lòng can đảm mới mẻ để chịu đựng đau khổ.” (NK 129)

Faustina được Chúa cho biết những người được Thiên Chúa ưu ái đặc biệt thì Người gọi đến thử thách và bóng tối.

“Hôm nay, tôi đã được nghe những lời này: Trái tim con là nơi thường trú của Cha, cho dù con rất khốn cùng. Cha liên kết con với Cha, cất đi những nỗi khốn cùng của con, và ban cho con Lòng Thương Xót của Cha. Cha thực hiện những công trình Lòng Thương Xót nơi mọi tâm hồn. Tội nhân nào càng khốn nạn, càng có quyền lớn hơn trên Lòng Thương Xót của Cha... Ai tín thác vào Lòng Thương Xót Cha sẽ không phải hư mất, vì tất cả những công việc của họ sẽ là của Cha, và những địch thù của họ sẽ bị tan tành dưới bệ kê chân Cha.” (NK,723)

"Chớ gì các tội nhân đặt trọn niềm tín thác vào Lòng Thương Xót Cha. Họ được quyền ưu tiên hơn những người khác khi tín thác vào vực thăm thương xót của Cha... Linh hồn nào kêu nài đến Lòng Thương Xót Cha là làm cho Cha được sướng vui. Với những linh hồn ấy, Cha sẽ rộng ban cho họ nhiều ơn thánh hơn là họ kêu xin. Cha không thể trừng phạt cho dù là một tội nhân

khốn nạn nhất nhưng biết khẩn cầu đến Lòng Thương Xót Cha. Sự khốn nạn của các con không gây trở ngại cho Lòng Thương Xót Cha, ngược lại, Cha còn thánh hóa các con trong Lòng Thương Xót vô cùng và khôn sánh của Cha... Ai khước từ không bước qua cánh cửa Lòng Thương Xót của Cha, sẽ phải bước qua cánh cửa phép công thẳng của Cha." (1146).

"Con hãy hối thúc các linh hồn tín thác vào vực thẳm vô tận lòng từ ái của Cha, vì Cha muốn cứu vớt tất cả mọi người. Trên thập giá, nguồn mạch Lòng Thương Xót của Cha đã được lưỡi đồng khai mở cho hết mọi linh hồn. Cha không loại trừ bất kỳ một ai!" (1182). Chúa quả quyết : "Thà rằng trời đất trở về hư không chứ Lòng Thương Xót Cha không thể nào không áp ủ linh hồn có lòng tín thác." (NK,1777).

Anh thấy rõ lòng thương xót của Chúa chưa ? Bây giờ anh lại mĩa mai rằng việc sùng kính này chỉ là "phong trào" sớm nở tối tàn, chẳng đi đến đâu. Xin thưa với anh là đây không phải việc của con người nhưng là việc của Chúa, ý định của Chúa, cho nên Chúa không muốn chúng tôi chỉ dừng lại ở việc "sùng kính lòng thương xót" mà phải cụ thể hoá ra bằng "thực hành lòng thương xót".

Chính Chúa truyền cho Faustina phải thực hành ba cấp độ xót thương. Hành Vi Xót Thương dưới bất cứ hình thức nào; Ngôn Từ Xót Thương thể hiện qua lời nói; nếu không thể tỏ lòng xót thương bằng việc làm hay lời nói thì vẫn luôn có thể thực hiện được bằng lời cầu nguyện (NK, 163).

Chúa nói rất rõ ràng : "Mọi linh hồn, nhất là linh hồn các tu sĩ, phải phản ảnh Lòng Thương Xót Cha. Trái Tim Cha chan chứa tình yêu thương và lân tuất đối với tất cả mọi người. Trái tim của những người yêu quý của Cha cũng phải nên giống Trái Tim Cha; trái tim ấy cũng phải trào ra nguồn Lòng Thương Xót của Cha cho các linh

hồn; nếu không, Cha sẽ không nhận họ là những người thuộc về Cha." (NK,1148).

Với những người được Chúa sai đi loan truyền Lòng Thương Xót của Chúa thì Chúa đòi hỏi họ phải là người đầu tiên trở vượt trong niềm tin tưởng vào Lòng Thương Xót của Chúa...Ở mọi nơi và trong mọi lúc, họ phải tỏ lòng nhân ái đối với những người lân cận. Họ không được rút lui, kiếm cớ thoái thác hay tự miễn cho mình khỏi những công việc này. (NK,742).

Satan, kẻ thù của Lòng Thương Xót,

Như vậy là đã rõ rồi nhé, dù có trăm phương nghìn kế, mưu mô quỷ quyết đến đâu anh cũng sẽ không bao giờ tiêu diệt được lòng thương xót của Chúa nơi chúng tôi đâu vì Chúa nói với chúng tôi qua chị Thánh Faustina rằng hãy chúc tụng Chúa trong mọi sự và hãy tôn vinh Người, vì lòng nhân lành của Chúa không bao giờ cùng. Mọi sự sẽ qua đi, nhưng Lòng Thương Xót của Chúa không giới hạn và không bao giờ chấm dứt. Sự dữ đến đâu cũng có mức độ, nhưng lòng nhân từ thì không mức độ (NK,423).

Dù có bao khó khăn trở ngại tôi cũng cương quyết vượt qua để thực hiện lệnh truyền của Chúa ra đi công bố “Lòng Thương Xót là ưu phẩm vĩ đại nhất của Thiên Chúa.” Tất cả mọi công trình thực hiện đều được tôn vinh với Lòng Thương Xót. (NK,301)

Vì nhân loại chỉ tìm được bình an thực sự khi nào biết quay về với Lòng Thương Xót của Chúa với niềm tín thác (NK, 300b).

Saigon, Lễ Đức Mẹ Thánh Thể 13-05
Lm. Giuse Trần Đình Long

Công tác Bác ái Nhóm Thiên Nguyên Tín Thác
Mừng Lễ Các Thánh

DẤU CHÂN LÒNG THƯƠNG XÓT TRÊN SÔNG VÀM CỎ

Chúa nói với thánh nữ Faustina: "Có ba cách thực hiện một hành vi xót thương: lời nói xót thương, bằng cách tha thứ và an ủi; thứ hai, nếu không dùng lời nói, thì hãy cầu nguyện – đó cũng là xót thương; thứ ba là các việc làm xót thương. Những hành vi như thế bất kỳ ai cũng có thể thực hiện dễ dàng, ngay cả những người nghèo khó nhất.

Đến ngày sau hết, chúng ta sẽ bị phán xét theo điều này, và dựa trên nền tảng này, chúng ta sẽ lãnh nhận phán quyết số phận đời đời" (Nhật Ký Faustina 1158).

Chuyến công tác bác ái của nhóm thiện nguyện Tín Thác về thượng nguồn sông Vàm Cỏ với 280 phần quà trao tặng bà con dọc miền biên giới Campuchia tỉnh Tây Ninh, Giáo Phận Phú Cường, là một trong những cách thực hành lòng thương xót theo lời Chúa dạy.

Chuyến công tác này, thiện nguyện Tín Thác phải nhờ người dân địa phương mượn dùm 2 chiếc xuồng máy cũ chạy ngược lên thượng nguồn sông Vàm Cỏ Đông. Lênh đênh phơi nắng suốt 4 tiếng đồng hồ dọc triền sông chẳng thấy bóng người, chỉ thấy bao la nước, trời, cây cối rừng hoang. Thoạt đầu lấy làm lạ, chẳng hiểu bà con mình sinh sống ở đâu. Cứ đi và thấy kỳ thú là khi có một tiếng động rầm rầm và những cánh cò trắng vút hoảng hốt bay lên, ấy là chỗ đó có đồng bào cư ngụ ven con sông Vàm Cỏ.

Mùa này sông ít nước so với mọi năm. Thất mùa, thành ra những chú trâu cũng thanh nhàn, nằm ngụp im re dưới dòng nước lặng. Những cánh cò trắng cũng thanh thoi đậu lưng trâu kiếm vài thứ xác con trùng ký sinh từ loài động vật to đùng đen bóng. Tất cả bỗng rộn ràng khi xuồng chở thiện nguyện viên sắp cập bờ. Cánh cò vút bay cũng là lúc chúng tôi thấy những căn nhà lá nhỏ nép mình bên sát mép nước chơ vơ. Những căn nhà dường như quá nhỏ bé và mỏng mảnh giữa cả một không gian rộng bao la bát ngát.

Điểm dừng chân đầu tiên trong chuyến công tác này là giáo xứ Phục Lễ, huyện Châu Thành, Giáo phận Phú Cường.

• Xứ Đạo Phục Lễ - Xóm Nổi Tầm Long

Phục Lễ là một xứ đạo nhỏ, nằm sâu trong bờ sông Vàm Cỏ Đông, từng đường làng, ngõ xóm mang đậm dấu ấn của làng thôn Bắc Bộ.

TẬP SAN NHỜ MẸ ĐẾN VỚI CHÚA – THÁNG 11/2015
CÁC THÁNH-CÁC LINH HỒN-CÁC THÁNH TỬ ĐẠO VIỆT NAM
& LÒNG THƯƠNG XÓT

Bà con ở đây gốc gác từ Hưng Yên miền Bắc di cư, bởi thế từ tên nhà thờ tới đường làng ngõ xóm đều phục dạng y như nơi chốn cũ, và giữ nghề cũ từ quê là tráng bánh đa vùng và làm ruộng. Cuộc sống ngày càng khó khăn vất vả, không ruộng đất lại đông dân, cho nên không tránh được việc thanh niên bỏ quê đi làm thuê mướn chốn phố phường.

Gặp Tín Thác thiện nguyện, bà con mừng mừng tủi tủi. Mừng vì lâu lâu có khách xa đến chơi thăm hỏi về quê xưa chốn cũ, với những phần quà ấm lên tình người. Tủi vì không còn hi vọng ngày về quê cũ, thôi thì cứ ở đây, trông vào Chúa, và mong cháu con nó khá hơn sẽ thay mình về xứ về quê, ngó xem nhà thờ, nhà chung có còn như ngày xưa hay giờ đã khác... Đã có thiện nguyện viên quê Hưng Yên quay mặt giấu giọt nước mắt vắn dài. Xa xứ xa quê, dầu Sài Gòn ngọn đỏ ngọn xanh nhưng vẫn khắc khoải có khác gì các cụ.

Trao tận tay bà con ở đây 30 phần quà gồm gạo mì nhu yếu phẩm, cùng với ảnh sách tràng chuỗi và máy nghe 500 bài giảng Lòng Chúa Thương Xót. Tín Thác lại tất tả xuống xuôi để tiếp tục hành trình dọc con sông Vàm Cỏ.

Ở mạn Trĩ Bình - huyện Châu Thành một điểm dân cư núp chân Tín Thác khá lâu, đó là xóm nổi trên sông của đồng bào Chăm, có tên là bến Tầm Long. Anh thanh niên đen giòn cười lộ trắng bóc hàm răng bảo rằng: "Đó là bến Thượng Hải của Vàm Cỏ Đông đây!"

Bến Thượng Hải Tầm Long là 16 con thuyền chài xơ xác te tua, trên thuyền ấy có gia đình quây quần tới... bốn thế hệ.

Vị trưởng lão của xóm là già Chau-Sa-Let, nói tiếng Chăm, nhờ một thanh niên thông dịch, đã cho chúng tôi biết về lịch sử xóm nổi Tầm Long.

Bà con xóm nổi người dân tộc Chăm, miệt Bảy Núi An Giang, là dân đồng rừng chứ không phải dân chài lưới. Vì chiến tranh, loạn lạc, đói nghèo họ trôi giạt về thượng nguồn sông Vàm. Không đất đai canh tác, họ phải tập nghề chài lưới, từ đời nọ nổi đời kia, sống lênh đênh trên thuyền như vậy.

Đói riết cũng quen, trưởng lão bảo thế, năm nay sông Vàm ít nước hơn mọi năm. Không có nước sao mà có cá? Cả nhà bò ra ngoi ngóp ngày được chừng 2 ký cá tạp khoảng bảy mươi ngàn đồng. Để có đủ miếng ăn, còn phải đặt cả bẫy cò trên nóc thuyền kiếm thêm.

Con sông Vàm có thể cho miếng ăn qua ngày đoạn tháng, nhưng không thể cho con cái việc học hành. Càng không thể nuôi dưỡng đời sống tâm linh đã mai một theo đời lênh đênh sóng nước.

Mười sáu con thuyền chài ngày ngày lênh đênh, tới về neo bến Tầm Long. Lại làm sao giáp bến Tầm cũng có gia đình có đạo. Chiều chiều khi tàn lửa bếp họ rủ nhau đi lễ đọc kinh mà chạnh lòng. Người Chăm bến Tầm rất cần đến Lòng Chúa Xót Thương.

Hôm nay thiện nguyện Tín Thác tới đây đem quà của Lòng Chúa Thương Xót đến cho mọi cư dân xóm Tầm Long không phân biệt tôn giáo.

Bà con gửi Tín Thác nguyện vọng: đời họ mù mịt tối tăm, họ mong con cái được tới trường và miễn giảm học phí vì họ nghèo quá thế.

Cụ Châu-Sa-Lét nhận phần quà chung của Tín Thác, và chút quà riêng của một vài thiện nguyện gửi kèm, ông cụ cứ rung rung hỏi khi nào nhóm ghé lại.

Tối tối khi kết thúc một ngày nhọc nhằn, cụ mở máy nghe bài giảng Lòng Chúa Thương Xót, và hiệp lời cầu nguyện với cộng đoàn lòng thương xót khắp nơi. Có cái máy nghe 500 bài giảng lòng thương xót, bà con có thêm người bạn tinh thần khi lênh đênh kiếm sống, có thêm phần bồi dưỡng cho đời sống tâm linh.

Rời “Bến Thượng Hải” Tầm Long, nghe sao mà cay mắt...

Tín Thác tiếp tục lách xuống đi sâu vào những rừng tràm hoang sơ, chui vào từng mái nhà tranh vách đất, trao tận tay những món quà của Lòng Chúa Thương Xót cho gần 100 gia đình rất nghèo sống rải rác ven sông Vàm Cỏ.

Trời trưa nắng như lửa đốt, thật đúng như lời bài hát: "Tây Ninh nắng cháy da người..." Hát thì dễ, nhưng trải nghiệm được không phải dễ. Không còn giờ để lên bờ, cả nhóm ngồi trên xuồng chia sẻ nhau phần cơm đạm bạc đơn sơ thấm tình bằng hữu do hai bạn thiện nguyện thức cả đêm chuẩn bị bữa trưa cho đồng đội. Lênh đênh 4 tiếng đồng hồ hết quãng sông này, tạm biệt sóng nước sông Vàm, bởi nơi sân chùa Hạnh Lâm thầy trụ trì và bà con phật tử đã tề tựu đợi thiện nguyện Tín Thác.

• Hạnh Lâm- Phật Giáo Công Giáo Vui Sống

“Hạnh Lâm : Yêu Thương + Đoàn Kết = Vui Sống Đê Huê” Thiện nguyện viên Tín Thác cứ lằm bằm công thức toán học ấy để nhớ lại những khoảnh khắc thú vị ở chùa Hạnh Lâm, mà những người thiện nguyện lần đầu tiên được biết tới.

Khi Thiện nguyện Tín Thác rời xuống lội bộ đến chùa Hạnh Lâm thì người dân đã tề tựu từ lúc nào. Có một điều lạ lùng: Dưới mái hiên ốp đá xanh có hai ngôi mộ nằm cạnh nhau. Một ngôi mộ khắc chữ Vạn. Ngôi mộ kia

khắc hình cây Thánh Giá.

Thầy Thích Thiện Thới cho biết một câu chuyện thú vị ẩn sau ngôi mộ có hình Thánh Giá đó.

Dưới bóng cây bồ đề mát rượi, dòng thời gian đưa chúng tôi trở về gần một thế kỷ trước. Bà cụ Maria Nguyễn Thị Sáu cùng gia đình lúc bấy giờ đều là Phật tử như mọi người dân vùng này. Sau đó bà Sáu cùng với mấy người con đã theo đạo. Người chồng và mấy người con còn lại vẫn giữ đạo Phật.

Bà Maria Sáu mộ đạo Chúa, nhưng vẫn quan tâm đến công việc nhà chùa. Dù không còn đi lễ chùa, nhưng bà vẫn phát tâm đóng góp xây dựng chùa Hạnh Lâm, đồng thời vẫn nhiệt tâm việc Nhà Chúa và giữ đạo hăng hái. Bà có nguyện vọng lúc thác đi thân gái theo chồng, nên xin gửi xác thân lại nơi đất nhà chùa, nhưng vẫn muốn phần mộ của mình giữ tên Thánh và có hình Thánh Giá, bà mới an lòng nhắm mắt về với Chúa.

Nguyện vọng ấy được nhà chùa trân trọng đáp ứng. Đám tang của bà diễn ra đặc biệt “độc nhất vô nhị”. Cứ thay phiên nhau cách giờ, giờ này người Công Giáo đọc kinh cầu cho bà, giờ khác các Phật Tử dâng kinh Phật hồi hướng để tiền đưa.

Người dân nhắc lại lời bà Sáu dặn dò: “Cứ yêu thương, đoàn kết, vui sống đề huề. Chúa vẫn ở mãi trong lòng chúng ta”. Thiện nguyện Tín Thác bỗng nhận ra Lòng Thương Xót Chúa đã nảy mầm và bén rễ từ rất sớm trong tâm hồn một người đàn bà tận tòng, như cụ Maria Nguyễn Thị Sáu.

Tiếng người dân í ới nói chuyện đưa Tín Thác trở về với thực tại, nhanh chóng quay ra gặp gỡ bà con, dưới sự giúp đỡ của thầy trụ trì, 40 phân quà đã đến tay bà con phật tử đang tụ hội nơi đây.

Thầy trụ trì chùa Hạnh Lâm bắt tay bịn rịn chia tay đoàn. Tình cảm những người dân chân chất gói ghém trong những bịch trái cây, những chiếc bánh bao còn nóng hổi. Vui lắm, mà cũng xúc động lắm!

• Giáo Xứ Phước Minh - Lớp Học của Yêu Thương

Điểm cuối chuyến công tác Tây Ninh là nhà thờ Phước Minh, huyện Dương Minh Châu, ở cực Tây phía Nam, giáp nước bạn Campuchia. Hành trình thật trắc trở, càng đi đường càng xấu, ổ gà ổ voi, và càng hun hút vô định, chẳng có bóng người, chỉ thấy bên trái là bờ hồ Dầu Tiếng, bên phải là rừng cao su hun hút.

Càng đi càng hun hút, hoàng hôn bắt đầu buông những ráng chiều đỏ quạch. Mọi người bắt đầu lo lắng... hay lạc đường? Liên lạc với một hoa tiêu, mới biết là... lạc đường thật!

Vòng ngược xe hướng về mạn biên giới Tân Biên, bảng hướng dẫn cho biết nơi này cách Campuchia 8 cây số. Vậy là nhà thờ Phước Minh ở mạn biên viễn Tây Nam, hoang vắng là phải!

Cha sở và bà con đã tề tựu đông đủ, dù đã mệt mỏi, các bạn thiện nguyện vẫn cố gắng trao 90 phần quà đến tận tay từng người với niềm trân trọng quý mến, lượng nhân ái bao la phải giải chiều nơi thiện nguyện Tín Thác vì họ đã nghe lời Chúa nói với thánh nữ Faustina:

"... các linh hồn thường lo lắng vì không có phương tiện vật chất để thực hiện hành vi nhân ái. Tuy nhiên, nhân ái tinh thần không cần những phép ban cũng chẳng cần những kho của cải, nhưng lại rất đáng công và ở trong tầm với của mọi người. Nếu linh hồn không thực thi nhân ái dưới một hình thức nào cả, họ sẽ không được hưởng nhờ lòng xót thương của Ta trong ngày thẩm xét. Ôi, chớ gì các linh hồn biết thu tích kho tàng vĩnh cửu cho chính họ, họ sẽ không bị xét xử vì đã dùng lòng nhân ái của họ mà chặn trước sự phán xét của Ta." (Nhật Ký 1317)

Khi phân quà cuối cùng tới tay bà con, là lúc tiếng chuông nhà thờ ngân vang, người mục tử vội lo chuẩn bị cử hành thánh lễ chiều chúa nhật cho bà con giáo dân, và vòng xe thiện nguyện cũng chuẩn bị lăn bánh rời khỏi Phước Minh...

Đường như Chúa muốn níu chân cả nhóm ở lại. Đứng lại giữa vườn cao su hoang vu quanh nhà thờ Phước Minh, có một thiện nguyện viên chợt nhìn thấy có một mái lá nhỏ và dăm mười dây ghé đơn sơ.

- Không lẽ lớp học ngoài trời? Nếu vậy thì thật tuyệt - thiện nguyện viên nghĩ thầm - Nhưng ở đây ai học nhỉ?

Cả vườn cây chỉ nghe tiếng lá xào xạc, thiện nguyện viên đảo dác quan sát, khả dĩ có ai mà níu hỏi.

Thật bất ngờ, có một mái đầu bạc phơ đang lom khom bên cái xe đạp cũ mềm cách đó một đôi.

Bà đang vất vả xoay trở với phần quà vừa nhận. Phụ bà cột lại phần quà, và hỏi thăm, thiện nguyện viên sững sờ khi bà xác nhận: "Đúng là có lớp học đó con. Bảy mươi đứa và đã tám năm nay!"

Trong gió mát lạnh giữa khu vườn cao su, người đàn bà có mái tóc bạc phơ kể lại câu chuyện lôi kéo bà suốt tám năm nay thành người cấp dưỡng không công cho bảy trẻ. Một lớp học được khởi sự từ yêu thương và được duy trì bởi yêu thương. Chỉ vì yêu lũ trẻ, bà phải đánh đổi biết bao công sức để gây dựng và duy trì lớp học được đến bây giờ.

Bà cụ dành 8 năm trời để nấu cơm nuôi các em nhỏ tại lớp học tình thương dưới tán cao su ở Phước Minh

Ba mẹ các em phải đi làm ăn xa, một số làm ăn tận bên kia biên giới, có người xách tay nải lên khu vực hồ Dầu Tiếng mưu sinh. Họ đi từ sáng sớm đến tối mịt mới về, hoặc vài ba ngày mới về nhà một lần. Người lớn bận mưu sinh, trẻ con nheo nhóc chẳng ai trông nom, đứa nào đứa nấy mặt mũi tèm nhem. Cha sở thương bàn với các nữ tu Dòng Nữ Tử Bác Ái mở một lớp học để các em được chăm sóc dạy học, không để các em bị mù chữ.

Ban đầu các sơ chỉ tính mở lớp dạy chữ cho các cháu. Sau các sơ thấy nhiều em bố mẹ đi làm cả ngày, cơm nước ăn bờ ngủ bụi, thế là lại thương lại xót (thật đúng cụm từ “thương xót”!) lại mở thêm bếp ăn cho đám nhỏ. Nuôi ăn ngày 2 bữa cho lớp học ban đầu chỉ vài cháu, giờ lên đến 70 là một gánh quá nặng dồn lên đôi vai gầy của các sơ.

Cha mẹ các em ai cũng nghèo, thấy con mình có nơi trông nom, lại được cho ăn thì mừng lắm. Chiều tối đến đón con, thấy đứa nào đứa nấy tóc tai sạch sẽ, vừa được con chữ trong đầu lại vừa có 2 bữa cơm chắc bụng, ít ai biết, đằng sau

đó là biết bao mồ hôi, công sức và tâm huyết của những con người đang duy trì lớp học yêu thương này.

Nuôi dưỡng những tâm hồn thơ trẻ, 8 năm qua là một hành trình dài. Nhiều em đã lớn, đã đi làm, lớn khôn từ những tháng năm học ở lớp học tình thương này, lớn khôn từ những bữa ăn tận tâm bà cụ già đã đặt cả trái tim và tình thương vào công việc nấu nướng.

Thế hệ tiếp nối thế hệ, những đứa trẻ nhỏ lấm nhút khác lại sà vào vòng tay xò, để những lúc ba mẹ xa nhà, chúng có một mái lá dưới rừng cao su, đơn sơ mà ấm áp yêu thương bảo bọc chúng khỏi biết bao sự nguy hại bủa vây nơi xứ nghèo.

Thương lắm! Những người thiện nguyện nói với nhau phải làm điều gì đó để con đường đến trường của các em bớt được phần cơ cực. Thế là các bạn tự nguyện gom góp mỗi người một chút hỗ trợ mua gạo nấu cơm cho mấy chục em nhỏ, rồi lại góp lại tất cả số mũ và những áo mưa để lại cho các em.

Chia tay lớp học nhỏ mà không nhỏ. Dấu chân lòng thương xót đã dừng nơi lớp học mái lá dưới tán rừng cao su ở huyện Dương Minh Châu. Nơi nào còn người nghèo, còn người khổ, thì vẫn còn những người tràn đầy yêu thương và tâm huyết, dành trọn cuộc đời cho việc phục vụ tha nhân, nơi ấy tình yêu và ánh sáng Lòng Chúa Thương Xót sẽ ngự trị và tỏa sáng.

Thiện nguyện Tín Thác càng ra đi, càng hiểu biết, càng cảm nhận sứ mạng cao cả Chúa trao ban. Đó là loan truyền Tin Mừng, loan truyền Lòng Chúa Thương Xót bằng những việc cụ thể, bằng những hành động bác ái yêu thương...

"Cha cần hy sinh được thực hiện vì tình yêu, bởi vì chỉ có tình yêu mới có ý nghĩa đối với Cha. Những món nợ của thế gian đối với Cha thật vô cùng to lớn; nhưng các linh hồn thanh sạch có thể đền đáp bằng việc hy sinh và thực thi tinh thần nhân ái của họ." (Nhật Ký 1316)

Thiện Nguyện Tín Thác
Tây Ninh 2015

Chứng Nhân LTX tại Việt Nam

SÔNG THÁNH GIỮA ĐỜI

• Giáo Phận Sài Gòn

Con là Maria Lâm Thúy Ngân, 33 tuổi, tôn tòng ở giáo xứ Gò Mây, giáo họ Gioan, Giáo Phận Sài Gòn. Hiện nay con đang làm nghề buôn bán tự do. Con viết lá thư này gửi đến cha và cộng đoàn để kể những hồng ân mà Thiên Chúa đã yêu thương ban cho con.

Con là một người con vô cùng tội lỗi. Năm 20 tuổi con đã biết cho vay lấy lời, trong công việc cũng như trong cuộc sống gia đình và xã hội con bắt mọi người phải làm theo ý con, nhưng con thì không làm theo ai hết, kể cả ba mẹ con. Con sống chỉ biết chạy theo đồng tiền, luôn luôn nhìn lên mà không bao giờ nhìn xuống, dù chỉ một lần. Con không biết thương xót tha nhân, con chỉ biết sống và nỗ lực hết mình để kiếm tiền nhiều để phục vụ cho nhu cầu bản thân, nhưng không biết mình đang phạm tội với Chúa. Mặc dù con không có đạo nhưng con vẫn thường xuyên đi lễ nhà thờ vào ngày Chúa Nhật, vì con tin Chúa tạo nên con người và muôn vật. Chúa yêu thương và chết vì chúng ta trên cây thánh giá. Nhưng con chỉ tin tới đó thôi, còn tất cả mọi sự con chỉ dựa vào sức con mà không cậy nhờ nơi Chúa. Và rồi đến một ngày Chúa gửi thánh giá đến cho con.

Vào năm 2014 con bị ra huyết rất nhiều, đi khám bác sĩ giỏi ở rất nhiều nơi nhưng không tìm ra nguyên nhân. Lần khám nào bác sĩ cũng nói là bình thường, mặc dù huyết ra đầm

địa. Mãi đến ngày 20/6/2014 con đi khám và sinh thiết cổ tử cung thì bác sĩ cho con biết kết quả là con bị ung thư cổ tử cung giai đoạn 1B, đang chuyển sang 2A. Cha biết không, khi nhận kết quả trên tay, con không khóc mà cũng chẳng thể làm gì được, con chết đứng, và cứ như thế con ra về với một tâm trạng không thể nói thành lời.

Gia đình và ba mẹ con biết được thì mẹ con ở Gia Lai điện thoại nói con cầu nguyện lúc 3g chiều xin Chúa chữa lành. Thế nhưng, con trả lời rằng tại sao phải cầu nguyện lúc 3 giờ? Chúa lúc nào không có. Bạn con nói con lên nhà thờ Ba Chuông cầu với Thánh Martino, con cũng đi nhưng con không có tin. Con cũng nghe chị gái con nói về Lòng Thương Xót Chúa và nói về cha Long nhưng con nghe và bỏ qua.

Đến đêm 7/8/2014 con ra huyết đến nỗi không thể ngồi được nữa. Lúc đó ba mẹ đưa con đi cấp cứu tại bệnh viện Thống Nhất. Khi đi mẹ con không quên nhắc con mang theo tràng chuỗi Mân Côi, và con đeo trong người vô phòng cấp cứu. Ngay đêm đó, mẹ con nghĩ chắc con không xong rồi, nhưng con qua được và con được chuyển viện đến bệnh viện Ung Bướu. Con nhập viện và kết quả xét nghiệm lại là bệnh con đã chuyển sang giai đoạn 3B.

Khi nằm trong phòng cấp cứu, con chỉ mang một tờ giấy mẹ đưa chỉ con cách đọc kinh Lòng Thương Xót Chúa. Con đọc nhưng vẫn chưa hoàn toàn tín thác vào Chúa. Khoảng 3 ngày sau, đêm đó con bị sốt, và bệnh ung thư như con mà bị sốt thì rất là nguy hiểm, có thể mang mình đi lúc nào không biết. Con sốt đến nỗi không mở mắt ra được, nhưng cũng không kêu ai được. Lúc đó con thầm nghĩ chắc mình không xong rồi. Thế nhưng lạ thay, trong tiềm thức con gọi "Chúa ơi!" rồi lập tức con bật dậy như cái lò xo và đi thẳng vào toilet như thể có ai dẫn con đi. Khi đi ra con tỉnh như là không bị gì hết. Khi ngồi xuống giường con liền nghĩ là Chúa đã cứu sống

con. Sáng hôm sau con kể cho chị con nghe và chị nói con nhớ lần chuỗi và đọc kinh mỗi ngày.

Khoảng 1 tuần sau, con thấy buồn vì ở trong bệnh viện có một mình, tự mình nuôi mình. Con lấy điện thoại ra và vô trang web muoichodoi.info trang web này chị con nói con vào để nghe thử và xem như thế nào. Và rồi con bị hút vào Lòng Thương Xót Chúa ngay bài giảng đầu tiên của cha ở vol 1. Cha biết không, từng phút giây con nghe cha giảng là từng giây phút con nhìn lại bản thân mình đã sống tội lỗi như thế nào, thế mà Chúa vẫn yêu thương con. Chúa cho con cơm ăn áo mặc hơn biết bao nhiêu người, mà con nào có biết yêu thương tha nhân, nào có xót thương anh em mình.

Những bài giảng của cha đã làm con rơi nước mắt vì những mảnh đời bất hạnh đến tột cùng, nhưng họ vẫn tín thác vào Chúa. Biết bao căn bệnh hiểm nghèo chỉ thấy toàn chết là chết nhưng Lòng Thương Xót Chúa đã chữa lành hồn xác của họ qua lời cầu nguyện của cha và lời chuyển cầu của Mẹ Maria. Niềm tín thác của họ vào Chúa tuyệt đối. Nhìn lại mình, con thấy bệnh mình có là gì với Chúa đâu, mình có một cái ung thư thôi, nhưng người ta ung thư đây trong người như một bữa tiệc ung thư mà Chúa còn chữa lành. Mình là gì đâu, bệnh mình chẳng là gì với Chúa, và rồi con nhấn tin cho cha để nhờ cha cầu nguyện. Cha trả lời rằng con hãy an tâm tin tưởng phó thác vào Lòng Thương Xót Chúa, cha và cộng đoàn hiệp ý cầu nguyện cho, nhớ lần chuỗi Lòng Thương Xót mỗi ngày. Nhận được tin nhắn của cha càng làm con vững tin hơn nơi Lòng Thương Xót Chúa. Con vui vì Chúa đã tiếp nhận con qua lời cầu nguyện của cha và cộng đoàn.

Từ đó con làm bạn với chiếc điện thoại và nghe cha giảng từ sáng tới 12g đêm. Có những lúc cha giảng vui và con cười một mình. Mấy người nằm giường bệnh kể bên hỏi con có bị sao không, họ tưởng con bị ung thư nên khùng mà họ

đâu biết rằng con có Chúa, có Lòng Thương Xót nên con vui. Nghe những bài giảng đó, con đã thức tỉnh và xét lại mình. Mặc dù con bệnh, căn bệnh này giống như một bản án tử treo lơ lửng trước mặt con, nhưng con không sợ và con rất vui về vác thánh giá Chúa gửi. Con tin Lòng Thương Xót Chúa sẽ cứu chữa con. Mặc dù bệnh, nhưng con cười suốt ngày và không buồn một chút gì.

Phác đồ điều trị của con là phải xạ trị 25 tia và 3 kim. Cha biết không, khi đi tia nếu ăn không được không đủ sức khỏe để tia thì bệnh viện sẽ ngưng tia và trả về, thế nhưng Chúa và Mẹ đã thương yêu và gìn giữ con đi qua 25 tia vẫn khỏe mạnh bình an, ăn uống tốt không bị nôn mửa tí nào. Đến khi con đi 3 kim thì lạ thay 2 cây kim đầu con không gặp được bác sĩ gây mê đó, nhưng đến khi con đi cây kim cuối cùng vào sáng ngày thứ 2 ngày 10/11/2014 là chiều cùng ngày con sẽ được xuất viện. Trong lúc nằm ngoài phòng chờ gây mê, trên tay con đeo tràng hạt cha Long gửi cho chị con mang về cho con. Mặc dù quy định phòng đi kim là không được mang bất cứ thứ gì, nhưng con vẫn quyết mang tràng hạt theo bên mình. Bác sĩ truyền thuốc gây mê cho con và nói con này giờ nằm đây làm gì sao không chịu lần chuỗi. Con trả lời rằng con có lần chuỗi. Bác sĩ lại hỏi một ngày có đọc được 50 kinh không. Con thưa dạ được, có khi còn hơn. Và câu cuối cùng vị bác sĩ đó nói với con là "LẦN CHUỖI ĐI! CẦU NGUYỆN XIN CHỮA LÀNH CHO!" Khi nghe câu nói đó, con vui không thể tả được mặc dù con sắp bị đưa vào phòng để chịu đau đớn. Khi đi xong cây kim cuối cùng, lạ một điều là con không đau tí nào, không như 2 cây kim đầu, 2 ngày sau mới ngồi dậy nổi.

Con tin một điều là không có bác sĩ nào nói với bệnh nhân như thế, vì như vậy là đi ngược lại chuyên môn nghề nghiệp của họ. Con tin là Chúa Thánh Thần đã tác động lên môi miệng vị bác sĩ đó để nói với con rằng con hãy tin tưởng

phó thác vào Chúa. Chúa sẽ chữa lành cho. Con tạ ơn Chúa. Và rồi con được xuất viện. Con khỏe mạnh, trở về nhà đi làm cùng với một người bạn. Người bạn đó chơi xấu con ngay thời điểm con tính đi học giáo lý để thật sự làm con cái Chúa. Rồi con thất nghiệp. Con liền nghĩ đây là ý Chúa, nếu như Chúa không để cho người bạn đó chơi xấu con, chắc con lại mãi kiếm tiền mà quên mất những việc mình cần làm là được trở thành con Chúa.

Thưa cha, những gì con đã được Chúa dạy dỗ qua những bài giảng của cha là qua thập giá đến vinh quang. Con đã được Chúa thương gìn giữ được khỏe mạnh trong bệnh ung thư cổ tử cung và bình an trong tâm hồn. Con đã thực sự trở thành con Chúa. Vào ngày 20/6/2015, con đã được Rửa Tội và Thêm Sức. Ngày 30/9/2015 con đi tái khám, bác sĩ nói sức khỏe tốt, bệnh không có gì, và hẹn 4 tháng sau tái khám lại. Nay con mập hơn lúc trước khi bệnh nữa. Ôn Chúa cho con ăn uống được rất nhiều, đến nỗi mẹ con nói con hạn chế ăn lại vì mập quá rồi.

Nhờ những bài giảng của cha đã đưa con đến gần Chúa hơn. Con biết nhìn xuống để xót thương những phận người kém may mắn hơn mình, sống yêu thương anh em mình để được Chúa xót thương. Con rất quý cổ tràng hạt mà cha đã gửi tặng con, con đeo được một năm nay rồi. Ngày xưa con chỉ đeo vàng, bây giờ là con Chúa rồi nên con chỉ đeo tràng hạt thôi.

Xin Chúa ban bình an cho cha trong mọi sự để cha có đủ sức lực và trí lực ra đi loan truyền Lòng Chúa Thương Xót đến với tất cả mọi người cho họ được ơn trở về với Chúa. Amen. Tạ ơn Chúa và Mẹ Maria.

Đứa con tâm tòng
Maria Lâm Thúy Ngân

• **Giáo Phận Hưng Hóa**

Con là Giuse Nguyễn Đức Hiền, 65 tuổi, ở Phú Nghĩa-Phú Kim-Thạch Thất- Hà Nội, thuộc giáo phận Hưng Hóa. Con xin được làm chứng về những ơn Chúa ban cho con.

Năm 2010 con bị viêm xoang, khổ lắm! Cả đêm nước mũi dãi chảy vắt cả khăn. Sáng ra hắt hơi liên tục, người mệt nhoài. Con làm ông từ, nên hàng ngày đến giờ vẫn lên nhà thờ đánh chuông. Cũng năm ấy cha cố Vũ Thức Xuân Lộc mừng Ngân Khánh 50 năm, con trai con cũng vào dự. Đêm ấy con gửi tin nhắn cho cha Long xin cầu nguyện cho con. Đúng sáng hôm ấy con trai con đã có mặt tham dự thánh lễ kính Lòng Chúa Thương Xót do cha cử hành và xin cha hiệp lời cầu nguyện cho con. Tạ ơn Chúa! Thật kỳ diệu. Khi con trai con trở về quê, từ đó tới nay con hết hẳn bệnh, không còn hắt hơi chảy mũi nữa, mặc dù bệnh viện soi con vẫn còn dấu hiệu. Con khẳng định đây là là ơn Lòng Thương Xót Chúa cứu chữa. Cả gia đình con đều xác tín như vậy.

Ngày 23/10/2015 con bị rơi ví tiền và nửa tháng lương và cả giấy tờ tùy thân. Sau mấy giờ liền nhưng con đã phó dâng trong Chúa và nhắn tin cho cha. Trưa hôm ấy, cha gửi lại tin nhắn và nhận lời cầu nguyện cho con được bình an, không mong nhận lại được tiền. Sau lúc ấy con thấy tinh thần được bình an và không còn nghĩ và buồn nữa.

Kể từ tháng 5-2012 khi được biết về Lòng Thương Xót Chúa, ngày nào cũng vậy, đúng 3 giờ chiều, con quỳ gối lần chuỗi lòng thương xót xin ơn đền tội của con và gia đình con.

Con, Giuse Nguyễn Đức Hiền
<hieunguyen163@gmail.com>

• **Giáo Phận Thái Bình**

Cha ơi, con là Hồng Yến, con ở Thái Bình. Con có gia đình đến nay cũng gần 3 năm rồi. Năm 2013 con lấy chồng, rồi cũng như bao người phụ nữ khác và con có thai. Khi thai nhi được 2 tháng thì con đi khám thai, bác sĩ nói con không giữ được vì không có tim thai, nếu để thai nhi cũng không lớn được và có hại cho sức khỏe. Ngày ấy con còn ngây ngô nghe lời bác sĩ nên con phá thai cha ạ. Thế rồi thời gian trôi qua, sang năm 2014 con lại mang thai lần thứ 2. Lần này cũng như lần trước, bác sĩ nói con cũng không giữ thai được, bỏ đi nếu không con sẽ chết, vì ngu muội và vì tin lời bác sĩ nên con lại phá thai. Con đau đớn thể xác 1 thì tâm hồn con gần như đau 10. Con đã hỏi Chúa, sao Chúa lại bất công với con thế? Sao Chúa lại nỡ bỏ con? Sao Chúa lại đối xử với con như vậy? Con trách Chúa không công bằng với con.

Và rồi bỗng một ngày, con biết tới cha qua chiếc máy nghe 500 bài giảng Lòng Chúa Thương Xót của bà ngoại con. Bà nói con cứ nghe và tín thác vào Chúa. Do con phá thai 2 lần nên bác sĩ nói phải 2 năm sau con mới có thai lại nếu không sẽ bị bỏ như những lần trước. Vậy là con chỉ biết tín thác vào Chúa, trông cậy vào Chúa. Hằng ngày con đọc kinh cầu nguyện xin Chúa đừng bỏ rơi con.

Quả thật không sai cha ạ, cứ xin thì sẽ được, cứ tìm thì sẽ thấy, chưa đầy một năm sau lần phá thai trước, con lại có thai. Lần này con lo sợ giống như lần trước lắm vì bác sĩ đã dặn con là phải đợi 2 năm mới được có thai lại không là bị

bỏ nữa không ai cứu được đâu. Con nhớ tới cha và nhắn tin cho cha, mong cha cầu nguyện cho thai nhi của con được bình an. Ở nhà bà ngoại con cứ 3 giờ chiều là mời mọi người tới nhà đọc kinh cầu nguyện cho con. Rồi khi thai nhi được 7 tuần tuổi, con đi khám bác sĩ. Nằm trong phòng khám mà tay con cứ ôm thánh giá Chúa, vừa nằm con vừa lẩm bẩm đọc kinh, xin Chúa thương xót con.

Cha ơi, Chúa không bỏ rơi con. Chúa đã thử thách xem con như thế nào vậy mà con lại nói Chúa không công bằng. Thai nhi hoàn toàn bình thường khỏe mạnh, giây phút ấy con hạnh phúc biết bao. Con vui quá đến nỗi không tin vào sự thật, phải một lúc sau con mới dám nhìn vào tờ giấy kết quả khám thai. Con vội về chạy ngay tới chân Chúa. Con cảm ơn Chúa đã không quên con. Xin Chúa tha thứ cho con vì đã trách Chúa, nói Chúa không công bằng. Thật ra Chúa công bằng lắm cha ạ, chẳng qua là thời điểm mình xin Chúa chưa tới cha nhỉ.

Trải qua 9 tháng 10 ngày, giờ đây con đã sinh được một bé gái vào ngày 21/10/2015. Em bé nặng 3kg và rất là kháu khỉnh. Đó như là một món quà Chúa ban tặng cho con mà con không bao giờ quên. Con hứa với Chúa rằng con sẽ nuôi dạy con mình trở nên giống như hình ảnh của Chúa.

Qua đây con muốn cảm ơn cha và cộng đoàn đã cầu nguyện cho con. Và con cũng muốn nhắn nhủ tới tất cả những ai đang ốm đau bệnh tật hay những người đang cần một phép nhiệm màu là hãy tín thác vào Chúa, tin tưởng nơi Ngài, Ngài không bỏ rơi ai bao giờ. Chẳng qua là thời giờ của Người chưa tới mà thôi, hoặc cứ nghĩ là có nhiều người xin Chúa ban ơn nên chưa tới lượt mình mà thôi. Chúa bận nhiều việc lắm, rồi một ngày mình xin gì cũng sẽ được thôi. Chúa đã phán, cứ xin thì sẽ được, cứ tìm thì sẽ thấy. Tạ ơn Chúa.

Hồng Yến <halyly1111gmail@icloud.com>

• **Giáo Phận Đà Lạt**

Con là Maria Trần Thị Thùy ở Di Linh, Lâm Đồng. Lúc này là 15h40', trong tâm hồn con cứ có tiếng nói thôi thúc con ngồi viết ra những điều này để làm chứng cho Chúa.

Cha ơi, Chúa thực sự chiều con nhiều lắm. Con xin gì Chúa cũng nhận lời, ngay cả những thứ nhỏ nhất Chúa cũng chiều con. Giờ con kể cho cha nghe nhé!

Hồi cuối tháng 8, con xuống Sài Gòn để xin việc làm. Vì con đang học bài để chuẩn bị cho kỳ thi công chức sắp tới, nên khi xin việc con cũng không dự định sẽ làm lâu dài, do có thể về bất kỳ lúc nào khi được gọi về. Chúa thương và ban cho con tìm được một công việc tạm thời, lương cũng tạm ổn. Con làm được một tháng và qua tháng 10 con phải về học bài để chuẩn bị thi. Khi thi xong, trong lúc chờ kết quả, con vẫn có cơ hội được xuống làm lại.

Cha ơi, lúc đi làm ở Sài Gòn ấy, nhờ ơn Chúa con biết được cha về làm lễ ở nhà thờ Công Lý. Hôm đó là thứ sáu đầu tháng 9. Ngày hôm đó con phải đi làm tới 7h mới hết giờ làm nhưng con xin về từ 6h với lý do là đi gặp cha. Người ta không biết là con xin nghỉ sớm để đi lễ, họ nghĩ là con đi gặp bố. Con mừng quá chẳng giải thích gì, mặc cho họ nghĩ thế. Chỗ làm của con ở Gò Vấp, chạy xe tới nhà thờ Công Lý cũng khá xa mà con lại không biết rõ đường, tìm mãi mới thấy. Khi tới nơi thì con chỉ kịp tham dự lễ thôi, không kịp để châu Thánh Thể. Nhưng con biết đầu tháng 10 lại có lễ ở đó. Con sẽ đến sớm hơn. Mỗi thứ sáu đầu tháng cha làm ở nhà thờ Công Lý.

Cha ơi, lúc đi làm con ghé qua nhà thờ Chí Hòa để chở một bạn đi làm cùng. Do bạn ấy đi làm bằng xe buýt, mỗi ngày phải đi 4 tuyến, con thấy thương nên ngày nào cũng ghé qua chở bạn đi làm. Nhưng chính điều đó giúp con được gặp Chúa nhiều hơn cha ạ. Mỗi ngày, có khi là lúc sáng đi làm hoặc có khi là lúc về con hay ghé vào chỗ tượng Lòng Chúa Thương Xót để cầu nguyện và nói chuyện với Chúa một lát. Thú thật, có những hôm con lười, hay mưa quá là con về luôn. Con xin Chúa biến đổi bố con, để bố con biết chạy đến với Chúa, biết nhận ra tầm quan trọng của thánh lễ vì bố con nhiều năm tháng qua đã bỏ lễ, mặc dù bố con vẫn đọc kinh cầu nguyện sáng, tối ở nhà. Và thật lạ lòng cha ạ, Chúa đã nhận lời con, hai tuần nay bố con đã đi lễ lại rồi.

Chuyện này nữa, tuy nhỏ lắm nhưng con cũng muốn kể cho cha và mọi người nghe để biết rằng Chúa chiều mình lắm. Lúc bắt đầu châu Thánh thể, con cứ hí hoáy viết điều mình xin nhưng nghe cha nói: “Mọi người cầu nguyện với Chúa, muốn gì, xin gì thì Chúa cũng biết cả rồi” thế là con chẳng ghi nữa, con chăm chú châu Thánh Thể, và lúc về bỏ tiền vào phong bì để làm bác ái. Thú thật, con nghèo lắm, hiện tại chỉ còn có 1 cái quần jean nhìn được nhất để mặc đi lễ thôi. Con muốn mua thêm 1 cái nữa để thay đổi, nhưng bỏ vào làm bác ái thì thôi con không mua nữa. Nhưng thật tuyệt vời, vào ngày chủ nhật, chị họ nói với con có cái quần jean chị mua hồi tết, nhưng chật quá chị mặc không vừa chị đưa cho con mặc. Lúc chị đưa, con mặc vừa khít luôn, kể cả kiểu quần, màu quần con cũng rất thích. Nếu đi mua con cũng chọn cái như thế. Y như cái quần đó là để dành cho con mặc ấy. Con bất ngờ lắm và nói với chị “đây đúng là Chúa đang chiều em nè!”

Ngày 11/10 con nhận được thêm một tin vui nữa. Từ khi ở Sài Gòn về, con ước ao giáo họ con cũng có lễ ngày thường, thật bất ngờ là cha quản họ thông báo bắt đầu từ tuần

TẬP SAN NHỜ MẸ ĐẾN VỚI CHÚA – THÁNG 11/2015
CÁC THÁNH-CÁC LINH HỒN-CÁC THÁNH TỬ ĐẠO VIỆT NAM
& LÒNG THƯƠNG XÓT

sau có lễ ngày thường. Thế là con lại có cơ hội được đến rước Mình Thánh Chúa mỗi ngày.

Hiện này con và gia đình còn nhiều khó khăn, thử thách lắm, nhưng con tin rằng Chúa luôn bên con, đồng hành cùng con, nên con sẽ không sợ gì cả!

Cầu xin Chúa ban thật nhiều sức khỏe cho cha để trong Năm Thánh Lòng Thương Xót Chúa sắp tới này, cha có thể đem Chúa đến với nhiều người hơn nữa!

Trần Thị Thùy
tranthuyks11@gmail.com

Chứng Nhân LTX tại Hải Ngoại

SÔNG LÒNG THƯƠNG XÓT

• Chứng nhân tại Hoa Kỳ (USA)

Kính cha, hôm nay là đã hơn 4 tháng con nghe bài giảng Lòng Thương Xót Chúa. Khi con gặp khó khăn con thường hay trốn một mình và khóc. Thế nhưng, 4 tháng vừa qua kể từ khi con nghe những bài giảng về Lòng Thương Xót Chúa, con cảm thấy mình mạnh mẽ hơn, chai đá hơn về những xầm xì người ta nói về con. Con đã nghe lời cha khuyên, con viết email xin lỗi người đã làm con đau khổ và con cố gắng chờ người đó đi làm. Lúc đó con hy vọng cuộc chiến tranh trong gia đình con sẽ chấm dứt. Thế nhưng cha ơi, mỗi lần con cố gắng làm theo lời Chúa thì họ càng xầm xì về con hơn, thậm chí họ còn chửi con. Những lúc như vậy con dâng nỗi buồn bức của con cho Chúa, nên tối đến con ngủ rất ngon.

Sáng hôm nay con lại nghe bài giảng và đồng thời những bức bối trong lòng con giảm đi rất nhiều, mặc dù không chấm dứt hẳn nhưng con cảm thấy tâm hồn thoải mái rất nhiều.

Hôm qua con đi chơi với bạn, các bạn của con ai ai cũng nói con thay đổi rất nhiều, vui vẻ và thoải mái hơn trước đây. Con cảm ơn cha vì những lời giảng của cha đang thấm dần trong lòng con. Cha nói rất đúng, khi con chịu tha thứ người khác thì cuộc sống trở nên vui vẻ hơn. Con cảm ơn cha đã hiệp ý cầu nguyện cho con.

Con, Marie Magdalene Tường Quỳnh Yến
TuongYQ25@uww.edu

- Con là Maria Lê Thị Thúy Nga, hiện con đang sống ở Mỹ. Con xin kể những ơn huệ Chúa đã ban cho con. Cách đây 5 năm con làm nail ở Việt Nam, trong lúc con đang làm cho khách thì con cắt vào tay của khách và bị chảy máu. Sau đó con sợ ý để kìm đang làm cho người khách đó đâm vào tay, người đó ở cũng gần chỗ làm của con nên chúng con cũng biết nhau. Con cứ tưởng là mọi chuyện bình thường, không ngờ khoảng 2 tháng sau con nghe tin chị ấy bị nhiễm HIV. Lúc đó có rất lo sợ và hoang mang. Vài tháng sau đó con mang thai nhưng con lo sợ và con không dám đến bệnh viện để thử máu. Trong lúc con đang lo sợ, con có nghe nói về cha và rồi con nhận tin cho cha xin cha và cộng đoàn cầu nguyện giúp con. Con nhận tin nhắn của cha rằng mọi sự con hãy phó thác cho Chúa, cha và cộng đoàn sẽ cầu nguyện cho. Chỉ vài ngày sau khi con nhận tin nhắn của cha thì con mới can đảm đến bệnh viện để thử máu, kết quả là con và em bé hoàn toàn mạnh khỏe. Đó là ơn huệ thứ nhất Chúa ban cho con.

Câu chuyện thứ 2 là mới cách đây vài tháng, tự nhiên con cảm thấy trong người rất mệt mỏi và con sờ thấy sau lỗ tai của con có một khối u nhỏ, vậy là con nhận tin cho cha nhờ cha và cộng đoàn thêm lời cầu nguyện cho con. Sau đó con đi khám bệnh, trên đường đến bệnh viện con đọc kinh cầu nguyện cho tới khi đến bệnh viện thì thôi. Khi bác sĩ khám cho con, thật sự lúc đó con rất sợ và rồi bác sĩ nói là khối u đó bình thường thôi, không ảnh hưởng gì đến sức khỏe.

Hồng ân thứ 3 mà Chúa dành cho con là gần đây nhất cha ạ. Con đang làm nail ở Mỹ, ngày thường đi làm thì chủ tiệm hay nói này nói nọ làm con rất bức mình. Con cầu nguyện với Chúa, con tâm sự với Chúa rằng Chúa ơi xin Chúa ban cho tiệm nail của con được công việc ổn định. Thừa cha, con cầu nguyện với Chúa nhưng trong khi đó con không đủ

tiền để con mở tiệm. Ngày nào con cũng năn nỉ Chúa cho con có một tiệm nail. Thật bất ngờ, trên đường con đi làm về thì con thấy có một người đang cho mượn tiệm. Vợ chồng con cũng không dám hỏi vì tui con không đủ tiền để mượn vì chỗ đó toàn là dân giàu ở nên người ta cho mượn rất mắc. Con xin Chúa cho con mượn được với giá rẻ. Lúc đó con nói chồng con gọi thử cho họ, thật không ngờ họ cho mượn với giá rẻ lắm cha ạ. Tạ ơn Chúa, vợ chồng con đã mượn được tiệm đó và đang trong quá trình tu sửa lại. Xin cha và cộng đoàn cầu nguyện cho mọi chuyện được suông sẻ.

Chồng con trước kia là người ngoại đạo, anh đã chứng kiến được những gì mà Chúa đã ban cho gia đình nên bây giờ anh rất là tin tưởng vào Chúa. Anh đi lễ chủ nhật hằng tuần và ngày nào anh cũng đọc kinh tối.

Đó là 3 hồng ân Chúa đã dành cho gia đình con và con muốn tâm sự cùng với cha. Con cảm ơn cha. Con xin tạ ơn Chúa!

Lê Thị Thúy Nga
<ngale250512@gmail.com>

• Chứng Nhân tại Hàn Quốc (Korea)

T

hưa cha,

Trong lúc phải lo nghĩ về nhiều thứ cho gia đình và về bệnh tật của con, con như muốn buông xuôi tất cả không tìm hiểu về Lòng Thương Xót Chúa nữa để lao vào công việc. Thế rồi, chính lúc này con lại được biết đến cha qua người bạn thuở nhỏ, anh ấy nói cho con nghe về trang web tin vui.info cùng với số điện thoại của cha. Con vui sướng biết chừng nào, từ lúc đó con lướt mạng và bắt đầu biết về Lòng Chúa Thương Xót. Con nghe bài giảng mỗi ngày. Lúc đầu con chưa cảm nhận được gì cho dù lời chia sẻ của cha đánh động mạnh tâm

hồn của con, nhưng con thấy thật khó, giữ đạo đã khó và sống theo lời Chúa thì khó vô cùng.

Ban ngày đi làm, tối về con nghe lại nghe cha chia sẻ và nghe các chứng nhân. Qua chứng nhân con lại được biết đến trang web muoichodoi.info đó. Cha ơi, ở đây con mới cảm nhận được tình yêu Lòng Thương Xót Chúa thật mầu nhiệm. Chúa yêu thương tha thứ chữa lành mọi bệnh tật tâm hồn và thể xác. Con lục lọi nghe lời Chúa, nghe cha chia sẻ cắt nghĩa một cách say sưa, khi thì cười và lúc khác lại khóc. Con mở video xem và phải thốt lên rằng một cộng đoàn như vậy thì chỉ có Thánh Thần của Chúa mới quy tụ mọi người lại để ngợi ca và tạ ơn Chúa, và chắc hẳn Chúa đang hiện diện nơi đó.

Một cộng đoàn yêu thương nhau, chia sẻ cầu nguyện cho nhau, con lại được nhìn thấy những công việc lặn lội đến tận vùng sâu của cha và nhóm thiện nguyện Tín Thác, đến với đồng bào dân tộc thiểu số, những nơi đói lời Chúa và đói của ăn hằng ngày.

Con tạ ơn Chúa, cảm ơn cha, chính qua trang muoichodoi.info mà con biết và học được cách lần Chuỗi Lòng Thương Xót Chúa. Con cảm nhận được rằng Chúa yêu thương con, muốn cứu vớt con. Nhiều lần con muốn đến với tòa hòa giải để xưng thú lỗi lầm, để nhận ơn tha thứ của Chúa nhưng không sao làm được. Cho đến khi con cầu nguyện với Lòng Thương Xót Chúa, con đã đến được tòa giải tội sau bao năm lòng nặng trĩu vì tội lỗi của mình. Đến thời điểm này con đang tập bước đi và suốt cuộc đời này có lẽ vậy cha à. Giờ đây con đã biết phó thác mọi sự vào tay Chúa, biết mến Chúa yêu người. Đi đến đâu con cũng nói về Lòng Thương Xót Chúa. Biết đến đâu con chia sẻ đến đó. Xin cha cầu nguyện cho con được trung thành với Chúa.

Kính chúc cha và nhóm thiện nguyện Tín Thác dồi dào sức khỏe. Nguyện xin Chúa gìn giữ cha, sức dầu lên môi

miệng cha luôn mãi để lời cha rao giảng luôn hùng hồn và đưa chúng con trở về với Chúa. Dù khó khăn ngăn trở cách, chúng con luôn cầu nguyện cho cha. Con mong một ngày nào đó được tham dự thánh lễ của cha. Con chào cha.

Con, Giuse Nguyễn Trường Đình
<dinhh83013@gmail.com>

• Chứng Nhân tại Úc Châu (Australia)

Con là Maria Nguyễn Thị Anh Đào, con ở Melbourne, Úc Châu, con 27 tuổi. Con bị đánh xì ke từ lúc 13 tuổi. Con có 3 người con. Năm nay con bị đi tù. Lúc còn đang ở trong tù thì cha của mấy đứa con của con là chồng chưa cưới của con bị chết.

Trước đó con có gia đình, con có nhiều tiền mà tiền bạc làm chính đáng. Sau khi ra tù thì dường như con bị mất hết tất cả, tiền bạc cũng không còn. Cha của con của con là người bạn thân nhất của con cũng đã chết, 3 đứa con con thì không được ở với con. Vì con bị xì ke nên họ bảo vệ trẻ em, không cho con nuôi con. Con buồn và nản lòng, con chơi xì ke chỉ để vui đi nỗi buồn, ngày nào con cũng khóc.

Con về ở với ông bà ngoại. Cậu Hồng cho con mấy CD bài giảng Lòng Thương Xót Chúa. Lúc đầu con không muốn nghe, sau đó con nghe thử ở trong xe. Từ từ con không còn buồn và nản lòng nữa, vì có nhiều người còn khổ hơn con nhiều.

Con gọi điện và nhắn tin xin cha và cộng đoàn cầu nguyện cho con. Cha hồi âm, nói con mở trang web muoichodoi.info để nghe giảng và lần chuỗi Lòng Thương Xót mỗi ngày. Sau đó con đã uống thuốc và cai xì ke được. Con không biết Chúa làm cho con như thế nào, nhưng con đã bỏ xì ke được rồi. Con không muốn chơi xì ke nữa. Con tạ ơn Chúa. Giờ đây con chỉ xin Chúa cho 3 đứa con của con được về ở với con.

Cám ơn cha và cộng đoàn đã cầu nguyện cho con.

Chuyên mục : Mỗi Tháng Một Chuyện

TRÍCH NHẬT KÝ CỦA MỘT NGƯỜI MẸ

Tôi gọi điện cho chị, nhạc chờ điện thoại vang lên: “*Này con yêu ơi! Con biết không? Mẹ yêu con, yêu con nhất đời...*” lòng tôi quặn thắt vì hiểu rằng chị cài nhạc chuông điện thoại này mong có một ngày thằng con của chị nghe được mà quay trở về với gia đình.

- Ngày thứ nhất, ngày 27 tháng 01 năm 2015.

Con trai yêu quý của mẹ, sao hôm nay con đi chơi khuya quá mà không thấy về? Mẹ đợi cửa con... nhưng càng mong càng mất. Dạo này mẹ thấy con không còn ngoan như xưa. Con đã lớn, đã thành một cậu thanh niên đẹp trai 19 tuổi. Cái tuổi của con, xác có lớn nhưng suy nghĩ chưa lớn, vẫn còn trẻ con lắm. Con thích đi chơi hơn là đi học và con đã bỏ học khi mẹ hết lời khuyên con. Con nghe theo bạn bè xấu và đã bán mất 1 chiếc xe honda của mẹ... Mẹ đã khóc với Chúa rất nhiều.

- Ngày thứ 2, ngày... tháng 01 năm 2015.

Hôm nay là ngày 27 Tết. Mẹ còn nhìn thấy con ở nhà, nhưng linh tính mách bảo mẹ một điều chẳng lành...

- Ngày thứ 3, ngày... tháng 01 năm 2015.

Hôm nay là ngày 30 Tết. Sao Giao Thừa rồi mà không thấy con về? Ba mẹ và em Uyên vẫn đang ngồi đợi con về sum họp cùng gia đình, đợi chờ và chờ đợi... và ngày đó con đã dứt khoát bỏ nhà ra đi theo đám bạn của con. Đó là một đêm giao thừa buồn nhất trong đời mẹ. Mẹ đã gục ngã, nằm

bất động như một cái xác không hồn. Nước mắt tuôn trào, mẹ thăm thì với Chúa: “Vì cuộc khổ nạn đau thương của Chúa Giêsu Kitô. Xin Cha thương xót chúng con và toàn thể giới”

- Ngày thứ 4, ngày... tháng... năm...

Hôm nay là ngày mừng 1 Tết. Đáng lẽ mừng một Tết mọi người trong gia đình đều mặc đồ đẹp để đi chúc Tết họ hàng bà con nội ngoại, nhưng gia đình mình sao buồn thế? Mẹ đau khổ, nhắc bước không nổi, thế là mừng 1 Tết mẹ ở nhà một mình, chỉ có bố và em Uyên đi thăm ông bà họ hàng nội ngoại thôi. Mẹ nằm bất động từ sáng đến 2 giờ chiều, cảm giác như bị tê liệt một bên. Khi giật mình tỉnh dậy, không nhắc nổi thân mình, mẹ phải nằm trên giường và bắt đầu lần chuỗi Lòng Thương Xót Chúa: “Vì cuộc khổ nạn đau thương của Chúa Giêsu Kitô. Xin Cha thương xót chúng con và toàn thể giới” Vừa nằm vừa lần chuỗi Lòng Thương Xót, nỗi đau của mẹ như tan chảy vào nỗi đau của Đức Mẹ khi âm thầm theo con, nhìn con mình là Đức Giêsu Kitô bị hành hình, bị đóng đinh, lòng mẹ như vỡ tan ra từng mảnh. Lần chuỗi Lòng Thương Xót xong, mẹ như có được thêm sức mạnh để chịu đựng đau khổ, nỗi thương nhớ con khôn nguôi. Mẹ bật dậy nấu cơm ăn và khỏe hơn một chút.

- Ngày thứ 5, ngày... tháng... năm...

Hôm nay là mừng 2 Tết, ngày kính nhớ tổ tiên. Mẹ chuẩn bị đi tham dự thánh lễ trên đất thánh để cầu nguyện cho ông bà tổ tiên. Lời của cha chủ tế nói về sự hiếu thảo của con cái đối với cha mẹ “Con cái đối xử bất hiếu với bố mẹ để bố mẹ mòn mỏi đợi chờ. Đến khi con quay về, có khi bố mẹ chẳng còn trên cõi đời. Lúc đó có xin lỗi, có muốn chăm sóc, có muốn báo hiếu, cũng chẳng còn cơ hội...” và mẹ lại khóc

vì thương nhớ con “Con ơi! Có khi nào con quay về gia đình thì đã không còn mẹ nữa, vì mẹ đau khổ quá sức...”

- Ngày thứ 6, ngày...tháng...năm...

Đó là cả một chuỗi ngày dài mẹ sống trong nỗi nhớ nhung và lo lắng cho con. Không biết con trôi dạt về phương trời nào? Xã hội ngày hôm nay, bao nhiêu cạm bẫy của ma quỷ, của tội lỗi nó có tha cho một cậu bé mới lớn như con không? Nào là hút chích xì ke, cướp giật, cướp của giết người... Càng thương nhớ con, mẹ càng lần chuỗi Mân Côi, chuỗi Lòng Thương Xót, xin Mẹ Maria chuyển cầu Thiên Chúa giàu Lòng Thương Xót gìn giữ con bình an. “Lạy Mẹ Maria, Mẹ biết con thương nhớ con của con 1 thì Mẹ thương nhớ và lo lắng cho nó 10, và Thiên Chúa là Cha Giàu Lòng Thương Xót còn thương con của con gấp bội...” Phải xác tín rằng chuỗi Mân Côi, chuỗi Lòng Thương Xót là những vũ khí lợi hại nhất giúp mẹ có thể sống và hy vọng một ngày nào đó Chúa sẽ đem con trở về với mẹ. Mẹ tin chắc vào điều đó.

Con biết không, có những lúc nhớ con, lo lắng cho con, 12 giờ đêm mẹ bật dậy đi tìm con trong vô vọng và đêm tối. Mẹ đi lang thang vào trong một nghĩa trang gần nhà mình. Ôi thôi! những cô cậu học trò mười mấy tuổi cả trai cả gái, đưa thì phì phèo điều thuốc trên tay, đưa thì... mẹ chẳng hiểu sức mạnh nào làm cho mẹ can đảm bước lại gần lũ trẻ mà hỏi thăm con có trong đám đó hay không? Nhưng không có con. Lúc đó sao mẹ lại can đảm khuyên lũ trẻ, như khuyên con mình vậy: “Các con về đi! Bố mẹ các con cũng đang lo lắng và đi tìm các con như cô đang đi tìm con của cô vậy...” cũng có vài đứa lục tục đứng dậy ra về, nhưng có đứa thì không nghe. Xã hội ngày hôm nay, ngày càng văn minh tiến bộ với mạng internet nhan nhản game bạo lực, phim ảnh xấu thì các con càng bị nguy hiểm bị tấn công tư bề. Mẹ nghĩ chỉ có lời

cầu nguyện qua chuỗi Mân Côi, chuỗi Lòng Thương Xót và những giờ kinh tối sáng trong gia đình mới có thể giúp con cái mình tránh xa cạm bẫy của ma quỷ, của tội lỗi. “Vì cuộc khổ nạn đau thương của Chúa Giêsu Kitô, xin Cha thương Xót chúng con và toàn thể giới...” bây giờ mẹ chỉ biết cầu nguyện và cầu nguyện thôi. Xin Chúa xót thương, xin Mẹ Maria gìn giữ con và lũ trẻ...

- Ngày thứ 7:

“Vì cuộc khổ nạn đau thương của Chúa Giêsu Kitô, xin Cha thương Xót chúng con và toàn thể giới”, và “Kính mừng Maria đầy ơn phúc, Đức Chúa Trời ở cùng Bà, Bà có phúc lạ hơn mọi người nữ, và Giêsu con lòng bà gồm phúc lạ. Thánh Maria Đức Mẹ Chúa Trời, cầu cho chúng con là kẻ có tội, khi nay và trong giờ lâm tử. Amen”

- Ngày thứ 8, 9,10... và ngày thứ 100, 101,102...199:

“Vì cuộc khổ nạn đau thương của Chúa Giêsu Kitô, xin Cha thương Xót chúng con và toàn thể giới”, và “Kính mừng Maria đầy ơn phúc, Đức Chúa Trời ở cùng Bà, Bà có phúc lạ hơn mọi người nữ, và Giêsu con lòng bà gồm phúc lạ. Thánh Maria Đức Mẹ Chúa Trời, cầu cho chúng con là kẻ có tội, khi nay và trong giờ lâm tử. Amen”

Ngày lại qua ngày, mẹ buồn rười rượi, cười sao nổi khi lòng mẹ như trăm mối tơ vò, ruột mẹ như đứt ra từng khúc. Con ở đâu, hỡi con trai yêu quý của mẹ? Mẹ buồn lắm chẳng thể nói được nỗi lòng của mình với bố. Mẹ cứ im im suốt cả ngày. Thế là bố tưởng mẹ giận bố, nên bố mẹ lại giận nhau. Nhưng trong một buổi nghe bài giảng Lòng Chúa Thương Xót của cha Long cùng với các chứng nhân, bố mẹ đã làm hòa với nhau. Và mẹ lại càng thêm xác tín vào tình yêu và Lòng Thương Xót của Chúa.

- Ngày thứ... hôm nay là ngày 04 tháng 06 năm 2015.

Bà nội mất rồi con biết không? Lúc ra đi, chắc bà cũng muốn nhìn thấy mặt tất cả con cháu, nhưng vẫn không thấy con quay về, chắc bà cũng trách con lắm đấy nhóc ạ! Bên quan tài nội, mẹ đã thăm thì với bà: “Mẹ ơi, nếu Mẹ đã về với Thiên Chúa giàu lòng thương xót thì xin cầu nguyện cho con của con quay trở về nhé!” Tin bà nội mất đã được một người bạn của mẹ đăng trên facebook của chú ấy, và sau này mẹ biết con đã đọc được tin ấy, nhưng con vẫn chưa về...

- Và ngày thứ 200, 201,...222:

“Vì cuộc khổ nạn đau thương của Chúa Giêsu Kitô, xin Cha thương Xót chúng con và toàn thể giới”, và “Kính mừng Maria đầy ơn phúc, Đức Chúa Trời ở cùng Bà, Bà có phúc lạ hơn mọi người nữ, và Giêsu con lòng bà gồm phúc lạ. Thánh Maria Đức Mẹ Chúa Trời, cầu cho chúng con là kẻ có tội, khi nay và trong giờ lâm tử. Amen”

- Ngày 15 tháng 08 năm 2015,

Hôm nay Lễ Đức Mẹ Hồn Xác Lên Trời. Mẹ đã khóc và cầu nguyện rất nhiều trong thánh lễ sáng nay. “Mẹ Maria ơi, Mẹ là Mẹ của nhân loại, là Mẹ của chúng con, xin Mẹ thương đem con của con quay trở về, Mẹ nhé! Con khẩn khoản nài xin Mẹ!”

Đúng là Đức Mẹ đã chuyển cầu Thiên Chúa nhận lời kêu nài van xin của mẹ, 4 giờ chiều ngày hôm đó, mẹ đã nhận được tin của con. Con đã điện thoại về cho bố và biết được nick của con trên mạng. Nhìn hình con gầy và đen quá, nước mắt mẹ chảy dài lặng thầm: “Tạ ơn Chúa, cảm ơn Mẹ” Tính đến hôm nay con đã rời xa gia đình được gần tám tháng, là hơn 200 ngày mẹ mòn mỏi nhớ mong và ngóng chờ con quay trở về.

Ôi những đứa con tội lỗi bỏ nhà đi hoang, bỏ Chúa đi hoang, hãy quay về với Chúa với gia đình của mình đi. Tôi chỉ là một người mẹ bình thường như bao người mẹ khác còn thương yêu và mong mỗi con cái của mình quay trở về hướng chi Thiên Chúa là Cha, Đấng Giàu Lòng Thương Xót lại không tha thứ khi con cái của mình ăn năn hối lỗi hay sao. Xin các ông bố bà mẹ cũng hãy có lòng thương xót và bao dung với con cái của mình như vậy để chúng không sợ hãi khi quay đầu về nhà, để chúng còn thấy gia đình là tổ ấm đầy yêu thương lúc nào cũng giang rộng vòng tay đón những đứa con tội lỗi, những đứa con đi hoang quay trở về .

8 giờ tối ngày hôm đó mẹ đã điện thoại cho con và khuyên con quay về với gia đình và con đã đồng ý trở về.

- Ngày 27 tháng 8 năm 2015

Hôm nay lễ Thánh Monica cũng là bốn mạng của mẹ. Mẹ cũng thường đọc kinh hằng ngày xin Thánh nữ cầu thay nguyện giúp cho mẹ, như xưa thánh nữ đã cầu nguyện cho người con trai duy nhất là thánh Augustino được quay trở về với Lòng Thương Xót của Chúa. Và tối 27 tháng 8 năm 2015 con đã quay trở về.

- Ngày 28 tháng 8 năm 2015

Lễ Thánh Augustino, và con, một Augustino đã quay về với gia đình sau hơn 200 ngày lang thang, phiêu bạt giang hồ xa gia đình. Trên ngực con chuỗi đeo có cây thánh giá nhỏ mẹ tặng con vẫn còn. Chính Chúa và Mẹ gìn giữ con khỏi vướng vào hút chích, nghiện ngập. Trong lễ thánh Augustino sáng nay, cũng có một Augustino của mẹ đang quỳ thầm cầu nguyện: “Mẹ ơi, cha ơi con đã về, xin cha mẹ tha lỗi cho con...” Giọt nước mắt thống hối đã lăn dài trên má của cậu con trai 19 tuổi... và Mẹ cũng đã khóc, những giọt nước mắt của

niềm vui và hạnh phúc. Ngợi khen Lòng Thương Xót Chúa. Đúng là Chúa không bỏ một ai khản khoản tha thiết kêu cầu đến Lòng Chúa Thương Xót vì Chúa là Cha đầy lòng trắc ẩn, duy nhất tốt lành, chậm giận và chan chứa tình thương.

Con đã lang thang phiêu bạt muốn ra đời kiếm tiền xài cho sướng, sống tự do, ở nhà bị bố mẹ kìm kẹp, chán quá! Nhưng cuộc đời đâu phải là màu hồng như con nghĩ, đời đã và vào mặt con. Con đi lang thang từ Bảo Lộc xuống Sài Gòn và đã lang bạt đến một nhóm phụ hồ. Những người lớn tuổi hơn con, họ phát cho con một chiếc xe đạp và đi phụ hồ với họ, tiền công được 100.000/ngày. Cứ cuối tuần lãnh lương con lại được bọn đàn anh rủ đi nhậu nhẹt, và bao nhiêu tiền cũng đổ hết vào bia rượu mà thôi. Đến lúc muốn về, con chẳng còn đồng nào mà bắt xe về quê nữa. Chúa đã sắp xếp trong từng chi tiết nhỏ nhất để mang con quay trở về. Ngày con điện thoại cho bố mẹ cũng là ngày dì út của con đang điều trị tại Bệnh Viện Ung Bướu Sài Gòn. Sau khi được mẹ cho số điện thoại của con, dì út đã liên lạc với con và được biết con đang ở Quận Bình Thạnh cũng gần Bệnh Viện Ung Bướu, đi bộ qua đó chỉ mất chừng 5 phút. Khu đó cũng nổi tiếng về hút chích xì ke, nhưng Chúa Mẹ đã gìn giữ con không bị dính vào xìke nghiện ngập.

Bây giờ ngồi nghĩ lại cũng thầm cảm ơn người linh mục lành từ, một linh mục của Lòng Chúa Thương Xót. Những lúc lo lắng bế tắc, mẹ thường nhắn tin nhờ cha và cộng đoàn cầu nguyện, cha nhắn lại ngay “Cha đã nhận được tin nhắn của con rồi, cha và cộng đoàn sẽ cầu nguyện cho con. An tâm. Tin tưởng phó thác cho Lòng Thương Xót của Chúa...” Hàng ngày mẹ thường mở những CD bài giảng Lòng Chúa Thương Xót lên nghe. Lời giảng sâu sắc về một Thiên Chúa quyền năng và giàu lòng thương xót cùng với sự chia sẻ của

các chứng nhân đã giúp lòng tin của mẹ thêm vững mạnh và xác tín một điều “Chúa có thể làm được mọi sự”.

Hôm nay là ngày vui nhất trong cuộc đời của mẹ, gia đình ta cùng chụp một tấm ảnh kỷ niệm để đánh dấu sự kiện trọng đại này nhé! “Nào, cười lên nào!”

Gia đình được Chúa xót thương

Vợ: Monica Phạm Thị Huyền Trang, 40 tuổi

Chồng: Gioan Baotixita Lại Văn Tuấn, 50 tuổi

Con trai: Vicente Lại Thiện Hoàng Vũ, 19 tuổi

Con gái: Teresa Lại Hoàng Mỹ Uyên, 15 tuổi

Địa chỉ: Giáo Xứ Kitô Vua, Lộc Phát, Bảo Lộc,
Lâm Đồng - Giáo phận Đà Lạt

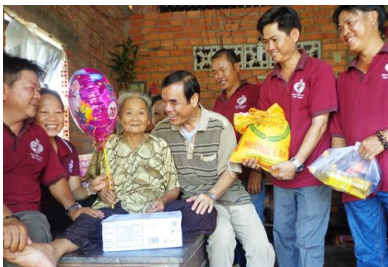

Công tác Bác ái thường kỳ -
Nhóm Thiện Nguyễn Tín Thác

HÀNH TRÌNH VỚI MẸ LÒNG THƯƠNG XÓT

Tháng Mân Côi, kỷ niệm 98 năm ngày Đức Mẹ hiện ra tại Fatima Bồ Đào Nha. 13-10 kỷ niệm ngày Mẹ hiện ra, bỏ lại bụi bặm nơi Sài Gòn hoa lệ, bỏ lại những toan tính của cuộc sống, mãi mê chạy theo lợi lộc vật chất quên rũ trần gian, mê muội trong quyền lực chức tước danh vọng địa vị, mà quên mất lời mời gọi "sám hối" của Mẹ Fatima, Thiện Nguyễn Tín Thác lên đường với những tràng chuỗi Mân Côi để hành trình lòng thương xót với Mẹ...

• Trong Căn Nhà Ven Sông

Hành trình thiện nguyện Tín Thác hướng về là ven sông Vàm Cỏ, tỉnh Long An, thuộc Giáo Phận Mỹ Tho. Nơi miệt vườn sông nước đi lại còn rất khó khăn, giao thông cách trở, những nỗ lực để thiện nguyện kết nối với người dân nghèo nơi đây thật khó khăn. Những lý thuyết, lời nói giáo điều bỗng trở nên xa xôi diệu vợi khi trước mắt đoàn thiện nguyện là bờ sông Vàm Cỏ rộng thênh thang. Dòng nước cuộn cuộn chảy trôi theo đám lục bình như lời thách thức: “Các bạn muốn đi làm bác ái ư? Hãy thử vượt qua đây xem nào! Các bạn có dám vượt sông dữ để đến với người nghèo không?”

"Đường đi khó, không khó vì ngăn sông cách núi, nhưng khó vì lòng người ngại núi e sông". Không dễ dàng đâu

hàng trước dòng nước dữ dằn. Bất chấp mọi trở ngại, cha linh hướng và các thiện nguyện cùng đồng lòng dẫn bước, thăm đọc một kinh Kính Mừng khẩn xin Mẹ nâng đỡ bước chân thiện nguyện. Những con đò nhỏ trôi trên dòng sông tưởng chừng bị nước cuốn trôi đi bất cứ lúc nào, rồi cũng an toàn chở từng lượt thiện nguyện và quà tặng lướt qua sông đến bến an bình.

Cả nhóm cùng hội ngộ tại nhà chị Thu - xứ Văn Hiệp, Long An - là một người giáo dân sùng kính Lòng Chúa Thương Xót. Tại nhà chị có đặt tượng Lòng Chúa Thương Xót để ai cũng có thể đến nguyện cầu nương nhờ, nép mình bên Chúa, như một làn gió mát thổi đến những tâm hồn người dân nghèo nơi đây.

Dưới chân tượng Chúa Thương Xót, có dung nhan Mẹ kẻ bên, thiện nguyện Tín Thác và người dân nghèo xứ Văn Hiệp cùng nhau dâng lời kinh nguyện. Trong tháng Mân Côi này, con cái Mẹ cần lắm sự sám hối ăn năn, khiêm tốn chân thành nhìn những thiếu sót, những giới hạn bản thân mình. Thiện nguyện Tín Thác cũng tự thấy bản thân mỗi người dù đã chọn cho mình con đường của Lòng Thương Xót, nhưng vẫn còn quá nhiều bất xứng. Có ai dám nói mình hoàn toàn vô tội, không có ganh ghét, tị hiềm, nhỏ nhen trong cuộc sống chốn trần gian này đâu?

Những lời cầu nguyện đã khiến ngôi nhà nhỏ ven sông của một người giáo dân bỗng hóa nơi an bình. Chẳng còn phân biệt thiện nguyện, giáo dân, cha linh hướng... Tất cả cùng quây quần dưới chân Chúa, như những người con đầy lỗi lầm, cần lắm sự thứ tha và lòng thương xót của Thiên Chúa.

Bà con ở đây rất vui mừng khi được thiện nguyện tặng tràng chuỗi Mân Côi, như là cánh cửa để bước vào khu vườn tâm hồn xinh tươi trò chuyện cùng Đức Mẹ. Họ mang những tràng chuỗi Mân Côi trong mình để có thể lần hạt cầu khẩn với Mẹ mọi lúc mọi nơi.

Trước khi chia tay những người dân hiền hòa xứ đạo Văn Hiệp, thiện nguyện Tín Thác gửi lại tấm lòng của mình, là phần quà gạo mì nhu yếu phẩm cho các bà con nông dân nghèo, cùng với những phần quà tâm linh, gợi mở con đường hướng về Lòng Chúa Thương Xót như, ảnh, sách, tràng chuỗi, băng đĩa, máy nghe bài giảng lòng thương xót... Mong lắm thay trong tháng Mân Côi, mỗi người sốt sáng thi hành 3 mệnh lệnh của Mẹ tại Fatima: Cải thiện đời sống, tôn sùng Trái Tim Mẹ và siêng năng lần hạt để nên những con cái đích thực của Lòng Chúa Thương Xót.

• Tại Sân Một Trường Học

Rời xứ đạo Văn Hiệp, đoàn thiện nguyện băng qua sông đến thăm bà con lương dân rải rác ven sông Vàm Cỏ. Đi nhờ một chiếc ghe cũ, những trái tim thiện nguyện vững vàng hơn khi thấy mũi thuyền

lướt băng băng qua những ngọn sóng nhấp nhô, vượt qua làn nước sông mênh mông xám màu nước lũ. Bên kia sông, tại sân một trường học, những người nông dân nghèo khó đã đợi sẵn đoàn thiện nguyện từ lúc nào.

Vui lắm thay chính là khi thấy Lòng Thương Xót Chúa được những người lương dân hân hoan chào đón như những bộ hành trên sa mạc khát khô nay được đắm mình trong dòng nước mát lạnh. Những người nghèo ven sông cả đời dựa vào dòng nước lên, con nước xuống. Những cộng lực bình dật dờ trôi mãi như nhân chứng sống chứng kiến toàn bộ cuộc đời của những người dân lam lũ cùng khổ, cả đời chẳng biết đến một bữa ăn no. Vậy mà hôm nay họ vui vẻ đến nhận quà gạo

mì nhu yếu phẩm... nhất là những món quà tinh thần. Họ say sưa nghe câu chuyện lạ lùng Đức Mẹ hiện ra ở Fatima – Bồ Đào Nha ngày này 98 năm về trước. Ánh mắt họ chăm chú khi nghe cha linh hướng nói về chiếc máy nghe 500 bài giảng Lòng Chúa Thương Xót. Chiếc máy bình thường người ta chỉ dùng nghe tin tức, mà từ bàn tay thiện nguyện Tín Thác lại hóa ra phương tiện hết sức hữu hiệu loan truyền Lòng Thương Xót Chúa đến với những người dân nghèo ở mọi góc ngách xó xỉnh, hang cùng ngõ hẻm, thiếu thốn mọi tiện nghi của đời sống.

• Và Chòi Lá Ven Sông

Thiện nguyện Tín Thác còn phải đi trên những chiếc ghe nhỏ xíu chở tới đã được 5 người len lách qua đám lục bình đến thăm viếng các cụ già neo đơn ở rải rác trong các chòi lá ven sông.

Các cụ đang phải ở một mình vì con cháu cũng rất nghèo phải đi làm suốt, chỉ có thể ghé qua chăm các cụ bữa cơm mà thôi. Hoặc có những người như bà cụ Phạm Thị Tư, 92 tuổi, sống một mình, không con cái. Các cháu ở xa lâu lâu đến thăm nom cơm cháo, còn lại là cụ sống nhờ vào sự chăm sóc của bà con lối xóm tốt bụng. Cũng có những cụ già yếu bệnh tật bị con cháu bỏ rơi. Lúc còn tiền, còn sức khỏe, con cháu xúm xít. Khi bệnh nằm đó, tiền bạc ra đi, con cháu anh em cũng đi theo, chỉ còn sống nhờ những người nghèo quanh vùng giàu lòng nhân ái.

Những thân phận người già cô đơn mà Tín Thác đã ghé thăm lúc này đều có những nỗi buồn sâu xa, tuổi già bóng xế, con cháu phân làm ăn xa, phần thì con cháu có cũng như không. Những phận người già buồn tủi, ngày đêm cô độc trong những chòi lá ven sông, bao năm lạnh lẽo vì chẳng có bàn tay chăm sóc vun vén. Những ngọn đèn dầu leo lét còn cháy được đến bây giờ, cũng nhờ sự đùm bọc cứu mang của những người hàng xóm tốt bụng. Con người miền Nam Bộ là thế, những người nông dân chân chất lúc nào cũng sẵn sàng san sẻ bát cơm cho người khác.

Trái Tim Mẹ lúc nào cũng chất chứa sâu bi, xin các cụ hãy gạt hết những buồn đau của cả một cuộc đời, hôm nay Tín Thác đã đến thăm viếng trò chuyện với các cụ như những người con người cháu thăm ông bà mình. Đem đến cho các cụ những phần nhu yếu phẩm để vượt qua những ngày dài lạnh giá, đem lại những nụ cười tưởng đã tắt trên những gương mặt dóm lại vì thời gian tàn phá. Xin trái tim Đức Mẹ sâu bi, hãy cất đi những đau khổ của các cụ, hãy dành cho các cụ những ngày cuối đời vui sống, đợi ngày được Chúa đưa về quê Trời thanh thản bình an.

Chia tay những người dân chân chất nơi bờ sông Vàm Cỏ. Thiện nguyện Tín Thác gửi gắm lại những phần quà yêu thương nghĩa tình, để lại cả những cái ôm thật chặt từ những người nông dân chân lấm tay bùn. Tháng Mân Côi, hãy gắn chặt trái tim Mẹ vào những phận người nghèo khổ để Mẹ gánh đỡ cho bầy con yếu mọn những phần khổ đau. Thiện nguyện Tín Thác ra đi bác ái vào tháng Mân Côi, như tự nhắc nhở mình phải luôn sám hối ăn năn, làm việc lành việc thiện để bù đắp cho tội lỗi còn đầy tràn trong tâm tưởng và cuộc sống. Nguyên xin Chúa Thương Xót qua lời chuyển cầu của Mẹ thêm sức mạnh cho thiện nguyện để tháng Mân Côi này thật ý

nghĩa, thật nhiều điều tốt đẹp được chia sẻ với anh chị em còn nghèo khó, kết tràng hoa Mân Côi đẹp nhất dâng lên Mẹ.

• Giáo Xứ Sông Xoài- Điểm Hẹn Fatima

Sau khi để lại dấu chân Lòng Thương Xót trên những bờ kênh ven sông, Tín Thác như được trở về nhà, vì tâm lòng, vì cái tình của người dân nơi đây dành cho đoàn thiện

nguyện. Thiện Nguyễn tưởng là mang Lòng Thương Xót đến, nhưng thực ra là nhận được Lòng Thương Xót.

Tín Thác chủ trương dành hết yêu thương và tâm sức cho người nghèo, người khô còn ở khắp muôn nơi. Chẳng bao giờ có ý nghĩ tìm cho mình những sự sang trọng hay tiện nghi trên hành trình Tín Thác.

Chẳng thể nào đi phục vụ mà trên đường lại “tranh thủ” ghé vào những nơi sang trọng, tiện nghi để nghỉ ngơi bồi dưỡng. Tín Thác chẳng thể làm được điều đó. Cha linh hướng chọn ngay một quán ăn thật nhỏ bé đơn sơ, có phần tồi tàn làm nơi dừng chân buổi nắng trưa. Ấy vậy mà mọi người đều được hưởng một bữa trưa thật ngon miệng, thưởng thức món ăn nghèo mà đậm đà hương vị quê hương, thấm đẫm tình người, trước mặt là bờ sông Vàm Cỏ sóng gió rì rào như một buổi hòa nhạc. Nhờ Chúa và Mẹ dẫn đường chỉ lối, thiện nguyện Tín Thác đã cảm nhận niềm hạnh phúc mà những người cả đời chỉ ham mê danh vọng quyền lực, chẳng bao giờ nếm cảm được.

Cơm trưa xong, thiện nguyện còn một điểm đến nữa để chuyển đi bác ái Chúa Nhật tháng Mân Côi này thật trọn vẹn. Sông Xoài, một giáo xứ nhỏ còn nhiều khó khăn, nhận Đức Mẹ Mân Côi làm Bồn Mạng. Cha xứ bước chân tập tễnh ra đón đoàn với những mẩu chuyện về Lòng Thương Xót Chúa và tình yêu Mẹ dành cho chúng dân bé nhỏ nghèo khó nơi Sông Xoài, câu chuyện càng kể càng thu hút...

... Mấy năm trước, những con nước ròng nơi Mỹ Tho cứ dội lên dội xuống, mà Đài Đức Mẹ của xứ thì ngay sát bờ sông. Bờ sông sạt lở liên hồi, lo lắng, lo những con nước ròng sẽ cuốn cả Đài Đức Mẹ xuống sông. Cha xứ lo lắng trần trở đêm ngày. Bà con giáo dân đa phần còn nghèo lắm, cái ăn cái mặc còn chẳng có, lấy đâu ra dư dả đóng góp cứu cho được Tượng Đức Mẹ bây giờ?

Biết nỗi trần trở của con cái Mẹ xứ Sông Xoài. Cha linh hướng nhóm thiện nguyện đã huy động mọi sự trợ giúp để làm bờ kè chắn sỏi mòn bờ sông và di dời Đài Đức Mẹ lùi vào sâu trong đất liền, tránh được họa bị nước sông nhấn chìm. Quả thực chỉ có sức mạnh của Chúa Thương Xót và tình thương của Mẹ, mới giúp thực hiện được công việc khó khăn ấy.

Đài Đức Mẹ được gia cố không còn phập phồng lo sợ bờ sông sạt lở cuốn đi. Khu vực chung quanh nhà xứ cũng được sửa chữa, mặc dù nhà thờ vẫn còn thấp mùa nước lũ vẫn bị ngập lụt cả nửa thước. Hiện thời đã có đường vào, chỗ đậu xe, có nhà nghỉ cho khách hành hương. Hàng năm lễ Đức Mẹ Fatima 13-10 bà con về đây hành hương rất đông, đi ghe, đốt nến thả hội hoa đăng, qua cù lao có đài Đức Mẹ ở đó, ai đến viếng Mẹ đều được an lành.

Những câu chuyện về quyền năng Lòng Thương Xót Chúa và Đức Mẹ như một liều thuốc hun đúc thiện nguyện Tín Thác phải nhanh chóng tiếp tục công việc của mình: loan

truyền Lòng Thương Xót Chúa bằng những việc bác ái cụ thể. 100 phần quà Tín Thác: mỗi phần 10kg Gạo, Thùng Mì 30 gói, Dầu ăn, Bột Ngọt, Nước Mắm, Nước Tương - đã được các bạn thiện nguyện nhanh chóng trao tận tay cả bà con giáo dân nghèo xứ Sông Xoài lẫn anh chị em ngoại đạo sống chung quanh. Hạnh phúc thay, quà tặng Lòng Chúa Thương Xót đã vượt qua hàng trăm cây số đường bộ, hàng chục cây số đường sông, mấy cây số lội bộ đến tay anh chị em mình như thế!

Tín Thác cũng băng thuyền đến viếng Đài Đức Mẹ bên cù lao. Mấy chục thiện nguyện viên chìm trong không gian tĩnh lặng, rì rào tiếng gió tiếng sóng vỗ, chìm mình vào đại dương Lòng Thương Xót Chúa qua chuỗi kinh lòng thương xót và chuỗi kinh Mân Côi. Tạ ơn Chúa, cảm ơn Mẹ đã che chở bầy con bé mọn vượt bao khó khăn thử thách trở ngại trong hành trình loan truyền Lòng Thương Xót Chúa, Nhờ Mẹ Đến Với Chúa!

Sau khi hành hương kính viếng Mẹ bên cù lao, cha linh hướng đã dâng lễ Chúa Nhật ở nhà thờ Sông Xoài, và có những chia sẻ tâm tình về hành trình loan truyền LTXC. Hành trình ấy thật gian lao vất vả. Gian lao không chỉ vì những khó khăn bên ngoài, những trở ngại do bàn tay con người gây ra, mà còn ở chính những yếu đuối, những hạn hẹp trong tâm hồn mình trong hành trình hướng về LTXC. Phải mạnh dạn gạt bỏ mọi thị phi đe dọa, một lòng yêu Chúa, một lòng cháy hết mình vì công cuộc loan truyền LTXC thì mới không bị cám dỗ làm cho nản lòng bỏ cuộc. Những món quà tinh thần trong hành trình LTXC mà Tín Thác mang theo từ Sài Gòn: băng, đĩa, sách, ảnh, máy nghe bài giảng Lòng Thương Xót, và nhất là những tràng chuỗi Mân Côi đã được bà con giáo dân hân hoan đón nhận và giữ cho mình như một kỷ niệm đẹp, nhắc nhở dẫn đưa tâm hồn mình dành trọn vẹn cho LTXC.

Bữa tối đơn sơ của Tín Thác trước khi rời Sông Xoài chỉ là những trái bắp luộc nóng hổi. Dành một ngày trọn vẹn trong tháng Mân Côi là 2 chuyến công tác về Văn Hiệp và Sông Xoài. Thiện nguyện Tín Thác giờ đã hiểu hơn về hai chữ Mân Côi: tức là “Hoa Hồng”. Tháng Mân Côi, không gì đẹp hơn là dâng lên Mẹ những tràng hoa hồng tươi thắm ngát hương được kết lại từ những việc bác ái thiện nguyện. Hoa bác ái, hoa tình thương, hoa của lòng xót thương là thứ hoa đẹp nhất trên đời con dâng lên Mẹ.

*Thiện Nguyện Tín Thác
Sông Xoài Long An 2015*

<Tin Vui Giờ Chót: Chi Thu ở xứ Văn Hiệp cho biết bà con có đạo cũng như không có đạo đều hoan đón nhận quà tặng của thiện nguyện Tín Thác trong chuyến viếng thăm vừa rồi, là "Máy Nghe 500 Bài Giảng Lòng Chúa Thương Xót". Cả xóm nghèo vang lên lời rao giảng Lòng Chúa Thương Xót. Vui lắm! Hoa trái trở sinh là có một gia đình không Công Giáo sau khi nghe giảng lòng thương xót đã xin trở lại đạo cả nhà: bố mẹ và 3 người con. Tạ ơn Chúa! Alleluia.>

LỜI KẾT TẬP SAN THÁNG 11-2015

- Tôi thấy một vị linh mục được Thiên Chúa yêu thương rất mực, nhưng lại bị Satan ghét cay ghét đắng vì ngài đang hướng dẫn nhiều linh hồn vươn cao lên đường thánh thiện và chỉ lưu tâm đến vinh quang Thiên Chúa. Tôi xin Chúa tiếp tục cho ngài được mạnh sức và nhẫn nại với những kẻ thường xuyên chống đối. Nơi nào Satan không đích thân gây tác hại, nó thường sử dụng con người. (NK, 1384)

- Khi thấy con giông tố vằn vữa và phong ba bắt đầu thổi cát bụi vào mắt mình, tôi đến trước Thánh Thể và thưa với Chúa: *“Lạy Chúa Giêsu, con xin Chúa ban cho con sức mạnh của hiện sủng Chúa, bởi vì con cảm thấy không thể vượt qua cuộc chiến đấu này. Xin dùng ngực Chúa mà che chở cho con.”* Khi ấy, tôi được nghe những lời này: **"Con đừng sợ hãi! Cha ở với con."** Khi tôi rời bàn thờ, một niềm an bình và sức mạnh phi thường tràn ngập linh hồn tôi. Phong ba gào thét chống lại linh hồn tôi giống như xô vào một tảng đá; bọt xùi của phong ba đổ ập trở lại vào người tạo ra nó.

Ôi! Chúa nhân lành biết bao! Chúa trả cho mỗi người tùy theo công việc của họ! (NK, 1150)

- Lạy Chúa Giêsu của con, dù được những ơn thánh Chúa ban, con vẫn nhìn thấy và cảm nghiệm tất cả nỗi khốn cùng của con.

Con bắt đầu ngày sống của con bằng chiến đấu và kết thúc cũng bằng chiến đấu. Ngay khi con vừa vượt qua chướng ngại này, mười chướng ngại khác lại xuất hiện thế vào chỗ đó. Nhưng con không lo lắng, bởi biết đây là thời gian chiến đấu, chứ không phải an nhàn. Khi gánh nặng chiến đấu trở nên quá sức, con tung mình như một đứa con nhỏ vào vòng tay Hiền Phụ trên trời và tin rằng con sẽ không phải hư mất. (NK, 559)